[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1974 ஆகஸ்ட் 16

சட்டப் பேரவையில் தற்போதுள்ள ஆறு இடங்களை ஏழு இடங்களாக உயர்த்த வேண்டும் என்றும் தொகுதி வரையறை ஆணைக் குழுவில் உள்ள தமிழ்நாட்டு இணைநிலை உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர்.

அதே கருத்தினைத் தெரிவித்து தொகுதி வரையறை ஆணைக் குழுவிற்குத் தமிழ்நாடு அரசும் கடிதம் எழுதியுள்ளது.

மேற்சொன்ன கருத்துரையை தொகுதி வரையறை ஆணைக்குழு ஏற்றுக் கொள்ளாமல், மேலே இரண்டாவது பத்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மேற்படி சட்டத்தின் 8-வது பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது.

நாடாளுமன்ற மக்களவையில் தமிழ்நாட்டிற்கு 40 இடங்கள் ஒதுக்கப் படவேண்டும் என்றும், மக்களவை இடம் ஒவ்வொன்றுக்கும் சட்டப் பேரவையில் தற்போதுள்ள ஆறு இடங்களை ஏழு இடங்களாக உயர்த்த வேண்டும் என்ற உறுதியான கருத்து பொதுமக்களிடையே நிலவுகிறது; அது நியாயமானதுமாகும்.

எனவே, மேற்சொன்ன காரணங்களை முன்னிட்டு, இவற்றை மறு பரிசீலனை செய்து, நாடாளுமன்ற மக்களவையில் தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப் படும் இடங்களின் எண்ணிக்கையை 40 ஆகவும், மக்களவை இடம் ஒவ்வொன்றுக்கும் சட்டப் பேரவையில் தற்போதுள்ள ஆறு இடங்களை ஏழு இடங்களாகவும் உயர்த்த வேண்டும் என்றும் இந்திய அரசையும் தொகுதி வரையறை ஆணைக்குழுவையும் கேட்டுக்கொள்வதென இப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறை வேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, கச்சத்தீவு குறித்த தீர்மானம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் மற்றும் பலரும் தெரிவித்த கருத்தின்படி 11-00 மணி அளவில் அலுவல் ஆய்வுக் குழு கூடி, இந்தத் தீர்மானம் பற்றி முடிவு செய்ய் இருப்பதால், இந்தத் தீர்மானம் இன்னொரு நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

7. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இன்றைய தினம் கட்சித் தலைவர்கள் பேச இருப்பதால், கட்சித் தலைவர்கள் மட்டும்தான் பேச வேண்டியிருக்கும். இன்னும் 165 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. 8 பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் ஒருவருக்கு 20

1974 ஆகஸ்ட் 16] [பேரவை துணைத்தலைவர்]

நிமிடங்கள்தான் வரும். அந்த 20 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் திரு. லத்தீப் அவர்களே பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. எம். எ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நான் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மீது இருக்கிற கச்சத்தீவு பிரச்சனையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிவிடுகிறேன்.

இன்று மாலையோ அல்லது நாளை மாலையோ இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி விவாதிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் 19-ந் தேதி தமிழ்நாட்டிலே இருந்து பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் டில்லிக்குச் செல்ல இருக்கிறார்கள். டில்லியிலே தொகுதி வரையறைக் குழுவிலே கலந்து கொள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்லவிருப்பதால், அப்போது பிரதம அமைச்சர் அவர்களையும் சந்திக்க வாய்ப்பு இருப்பதால், தமிழ் நாட்டினுடைய ஒருமித்த கருத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு, பல்வேறு கட்சிகளின் சார்பில் வலியுறுத்திச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கின்ற முடிவின்படி இன்று மாலையோ அல்லது நாளை மாலையோ கச்சத்தீவு பற்றிய விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அவையில் 4 தினங்களாக நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் நடத்தி வருகிறோம். பொதுவாக நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் என்றால் ஒரு கடைசி ஆயுதமாக இருக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நம்பிகை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் அச்சப்பட வேண்டும். அது எப்போது இருக்கும் என்றால், இதை ஒரு கடைசி ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினால்தான். அப்படிச் செய்தால் அது இந்த நாட்டு மக்கள் மனதிலே ஒரு பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தும். பரபரப்பு ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். அதல்லாமல் எப்போது வேண்டுமானாலும் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, சம்பிரதாயத்திற்கு ஏதோ கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படுத்துவதற்காக இந்த கடைசி ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஏதோ சம்பிரதாயத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு தீர்மானமாகத்தான் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இதற்குப் பதிலாக ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சனை ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது சட்டசபையிலே விவாதிக்கப்படவேண்டும். பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றை சுட்டிக்காட்டக்கூடிய வகையிலே நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சீர்கேடுகளை செம்மைப்படுத்த தகுந்த ஆலோசனை வழங்கும் வகையிலே ஒரு கண்டனத் தீர்மானதைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. எம். எ. ஸத்தீப்]

ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற நண்பர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதால் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மூலம் ஒரு பயனையும் அவர்கள் நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்க்க முடியாது என்ற காரணத்தால் அவர்களுக்காக நான் பரிதாபப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய முக்கிய நோக்கம் உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிக்க இந்த அரசு தவறி விட்டது; ஆகையால் இந்த அரசு வெளியேற வேண்டும் என்பது என்று அதனுடைய விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற மற்ற பகுதிகளில் எப்படி இருந்தாலும் தமிழக மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் விலைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது. உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று அரசாங்கக் குறிப்புகள் சொல்கின்றன. விவசாயத் துறையில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிற இந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே எந்தக் காரணத்திலே இந்த உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்று பார்க்கும்போது இந்த அரசு பங்கீட்டு முறைகளில் கையாண்ட சில முறைகள் தவறு என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

ஆனால் ஒரு வாரத்திற்கு முந்தி இந்தியப் பேரரசின் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள்—அவர்களுடைய கட்சிக் கூட்டத்தில் பேசும்போது சொன்னார்கள், சில உள்நோக்கம் வைத்திருப்பவர்கள்—சமூக விரோத சக்திகள் இந்த நாட்டிலே ஒரு துஷ்பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே போதிய அளவுக்கு உணவுப் பொருள்கள் இருக்கின்றன. போதிய கையிருப்பு இருந்தும் விநியோக முறையில் உள்ள கோளாறின் காரணமாகத்தான் உணவுப் பொருள் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது எண்கிற துஷ்பிரச்சாரத்தைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதாக—இந்தியப் பிரதமர்—காங்கிரஸ் கட்சியின் கூட்டத்தில் டெல்லியில் பேசும்போது சொன்னார்கள்.

இங்கே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் அந்தக் கருத்தை உன்னிப்பாகப் பார்க்க வேண்டும். இந்த உள்நோக்கம் கொண்டு துஷ்பிரச்சாரம் செய்கிற தீயசக்திகள் என்று யாரை இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் ?(Interruption)

The observation of the Prime Minister was that certain interested parties, having been politically motivated circulate rumours in the country that whereas —they say —there is in the country sufficient production and stock, the Government has failed in its duty of effecting equitable distribution and they spread the news.

[திரு. எம் எ. லத்தீப்] [1974 ஆகஸ்ட் 16

என்று நம்முடைய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக் கிறார்கள். மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் பகுதியாக இந்தத் தமிழ்நாட்டில் போதிய உணவுப் பொருள் இருந்தும்—போதிய கையிருப்பு இருந்தும்—இந்த தமிழ்நாட்டிலே இருப்பவர்கள் பங்கீட்டிலே தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னால்—இந்தக் குற்றச்சாட்டை பிரதமர் எப்படி வருணித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும்—அவர்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பதை மட்டும்—மதிப்பிற்குரிய மாரிமுத்து அவர்கள்—சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே உணவுப் பொருள் பெருகி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல—இந்தியா பூராவிலும் பெருகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு மட்டுமல்ல—சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயே நான் சொல்லி யிருக்கிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் வாயிலாக நாம் பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறோம். இதிலே சந்தேகமில்லை.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டவர்கள்—நாட்டிலே புதிய செலவு களுக்கு நிதி ஆதாரங்களைத் தேடியவர்கள்—அப்படிக் கிடைத்த நிதி ஆதாரங்களை எல்லாம் எந்த முன்னுரிமை வரிசையில் செலவிட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்க்கும்போது—இன்னைக்கு அல்ல—நான் பொருளாதார மாணவனாக கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோதே—இவர்களுடைய இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி—அக்ரிகல்சுரல் பாலிசி நிச்சயமாக நாட்டிலே ஒரு பொருளாதாரச் சிக்கலை ஏற்படுத்தும் என்று—பதினைந்து பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே நாங்கள் விவாதித்தது இன்றைக்கும் நினைவு இருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் பட்டம் பெற்றவர்கள் புஸ்தகத்தில் சொல்லியுள்ளபடியே சொல்லிவிட்டார்கள்—அதை அப்படியே வைத்துச் செயல்படுத்தியதன் விளைவு என்ன ? ஒவ்வொரு வருடமும் பற்றுக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் செலாவணிக்கு வருகிறது என்றால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த எலிமெண்டரி பிரின்சிபில் அதை மறந்ததன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே பொருளாதாரச் சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என் பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. பத்திரிகைகளில் வருகிற குறிப்புகள் —பத்திரிகைகளில் வருகிற ஆர்டிகிள்ஸ் நமக்கு அதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஒரு நாட்டில் பணம் ஒருவர் கையில் இருந்து இன்னொரு வர் கைக்கு மாற வேண்டுமென்றால் எப்படி மாற வேண்டும் ?

முன்பு நம் நாட்டிலே பண்டமாற்று முறை இருந்தது. நெல்லைக் கொடுத்து சோளத்தை வாங்கிக்கொள்வார்கள். துணி வேண்டுமென்றால் நெல்லைக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்வார்கள். பண்டமாற்று முறைகள் இருந்த காலத்தில் பொருளாதாரம் மிகச் செம்மையாக இருந்தது.

பணத்தை வைத்து மதிப்பிடுகின்ற நிலை வருகிறபோது நமக்குத் தேவையான பணத்தைப் பெற அரசு—நேரடி வரிகளைப் போட்டு வசூலித் திருக்கலாம். மறைமுக வரிகளைப் போட்டு வசூலித்திருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் டெஃபிசிட் பட்ஜெட் என்று போட்டு—நாசிக்கில் நோட்டு

[திரு. எம். வ. லத்தீப்] [1974 ஆகஸ்ட் 16

அடிக்கிற அச்சகம்தான் இருக்கிறது என்று —500 கோடி வரிகளின் மூலம் கிடைத்தது என்றும் 300 கோடிக்கு நோட்டை அடித்து செலாவணிக்கு விட்டதன் விளைவுதான் இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதாரச் சிக்கலுக்குக் காரணமாகும்.

என் கையில் உள்ள ஐந்து ரூபாய் இன்னொருவர் கைக்குப் போகிறது என்றால் ஐந்து ரூபாய் பெருமான சரக்கை அவர் என்னிடம் கொடுக்க வேண்டும். என் கையில் இருந்து 2 ரூபாய் ஒரு ரிக்ஷாக்காரர் கைக்குப் போகிறது என்றால் அவர் என்னை பெரியமேட்டில் இருந்து சிந்தாதிரிப்பேட்டைக்குக் கொண்டுபோய் விட்டிருப்பார். எந்தவிதமான லேபரும் இல்லாமல்—எந்தவிதமான பொருள் உற்பத்தியும் இல்லாமல்

without there being any production and any labour we have been consistently and continuously inducting circulation of money without there being any value.

பணத்தைப் புழக்கத்திற்கு விட்டதன் விளைவுதான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிக்கே அடிப்படையான காரணமாகும்.

இதனால் என்ன ஆனது ? எந்த அளவுக்குப் பணம் பெருகியதோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லை. எந்த அளவுக்குப் பணம் பெருகியதோ அந்த அளவுக்கு லேபர் அதிகமாகவில்லை. 1952-ல் இருந்து இன்று வரை மத்திய அரசு ஆபிரக்கணக்கான கோடிக்கு நோட்டை அச்சடித்து செலாவணிக்கு அனுப்பிய காரணத்தினால் இன்றைக்கு நாட்டிலே பொருளாதாரச் சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இது டெபிசிட் பட்ஜெட் பற்றி. நாம் வகுத்த ப்ரையாரிட்டி லிஸ்ட் எப்படி ? எந்தத் துறையில் பணத்தை முதலீடு செய்தால் உற்பத்தி பெருகுமோ, எந்தத் துறையில் பணத்தை முதலீடு செய்தால்—உற்பத்திப் பெருக்கத்தோடு வேலை வாய்ப்புகள் பெருகுமோ அந்தத் துறைகளில் இன்வெஸ்ட் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். உதாரணமாக நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தட்சிண ரெயில்வேக்காக

(முற்பகல் 11-00)

ஒரு பெரிய கட்டிடத்தை மத்திய அரசு இங்கே கட்டியிருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடத்தை எவ்வளவு ரூபாய்க்குக் கட்டியது என்றால், அன்றிருந்த சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலையில், அந்தக் கட்டிடத்தைச் சுமார் ரூ. 85 லட்சம் மதிப்பீட்டிலே கட்டியது. அந்தக் கட்டிடம் கட்டப்படும் போது எவ்வளவு தேவையான பொருள்கள் இருந்தனவோ, அவற்றிற்கு டிமாண்ட் இருந்தது. அதற்குத் தேவையான சுண்ணாம்புக்கு டிமாண்ட் இருந்தது, அதற்குத் தேவையான இரும்புக்கு டிமாண்ட் இருந்தது, அதற்குத் தேவையான செங்கல்லுக்கு டிமாண்ட் இருந்தது. அதற்குத் தேவையான வர்ணத்திற்கு டிமாண்ட் இருந்தது—அந்தக் கட்டிடம் கட்டப் படுகின்ற நேரத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக வேலையாட்கள் தேவைப் பட்டனர். அன்றைக்கு லேபர் இருந்தது. அன்றைக்கு அந்தக் கட்டிடம்,

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. எம். எ. லத்தீப்]

கட்டப்படும்போது சில பொருளாதார விளைவுகளைக் கொடுத்தது. அதிகமான இன்கம் கொடுத்து, எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஏற்படுத்தி, அதே நேரத்தில் டிமாண்டை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் இன்று நிலை என்ன? ரூபாய் 85 இலட்சத்தைச் செலவணிக்கு விட்டிருக்கிறார்கள். continuity of production sources அந்த உற்பத்தியினுடைய தொடர்ச்சியை நீங்கள் ஏற்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருந்தால், ரூபாய் 85 இலட்சத்திலே ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி இருந்தால், அதனுடைய விளைவுகள் இன்றைக்குக் கூட இருந்திருக்கும். நேஷனல் இன்கம் பெருகியிருக்கும். தொடர்ந்து, மக்களுக்கு வருமானம் கிடைத்திருக்கும். ஆனால், நம முடைய மத்திய அரசு எங்கே பார்த்தாலும் கட்டிடங்கள், பில்டிங்ஸ், அந்தக் கட்டிடங்கள் முடிந்த உடனே பணப்புழக்கத்தை—செலவணியைத் தொடர்ந்து விட்டது. ஆனால் உற்பத்தியிலே தொடர்ச்சி இல்லை, வருமானத்திலே தொடர்ச்சி இல்லை, டிமாண்டிலே தொடர்ச்சி இல்லை. பணம் அதிக மாகியது, உற்பத்தி குறைவாகியது. அதனால் விலைவாசிகள் அன்றைக்கு நிச்சயமாக ஏறின.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை நாம் பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அண்ணாமலை கூட இரண்டு பட்ஜெட்களை, மெயின் பட்ஜெட் ஒன்று, சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் ஒன்று, ஆக இரண்டு பட்ஜெட்டுகளை மாண்புமிகு சவான் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் சுமார் 250 கோடிக்கு புதிய வரிகளை போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய வரிகளைப் போடுவதன் மூலமாகப் பண வீக்கத்தைத் தடுத்து விடுவோம் என்ற எண்ணத்தோடு போடவில்லை என்று மாண்புமிகு சவான் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் சொல்கிறார்கள்.

சோப்பு விலை இன்று என்ன? 6 மாதத்திற்கு முன்பு என்ன விலை இருந்தது? 6 மாதத்திற்கு முன்பு 90 பைசாவுக்கு விற்ற சோப்பு இப்பொழுது ரூ. 1.90. சிகரட் போன 6 மாதத்திற்கு முன்பு என்ன விலை இருந்தது? இப்பொழுது அதன் விலை என்ன? செருப்பு, 6 மாதத்திற்கு முன்பு என்ன விலை இருந்தது? எண்ணெயினுடைய விலை 6 மாதத்திற்கு முன்பு என்ன இருந்தது? இன்று என்ன விலை? உலகத்திலேயுள்ள அத்தனை பொருள்களின் விலையும் ஏறிவிட்ட நிலையில், விவசாயி அவன் இப்படி உற்பத்தி செய்கிற உணவைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டு உயர்ந்த விலைக்கு மற்ற பொருள்களை வாங்க முடியுமா? நீங்களெல்லாம் ஏற்றிக்கொள்ளலாம், சோப்புக்காரன் ஏற்றிக்கொள்ளலாம், துணிக்காரன் ஏற்றிக்கொள்ளலாம், மற்ற வகையிலே இருக்கிற பொருள்களின் விலையை ஏற்றிக்கொள்ளலாம். ஆனால், விவசாயி? விவசாயியை இளிச்சவாயன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? விவசாயி எமாளியாக இருக்கிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

இந்த நிதர்சன உண்மைகள் எல்லாம் யாருக்கும் தெரியாது என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லமாட்டேன். எல்லோருக்கும், இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் தெரியும். மற்ற நண்பர்களுக்கும் நிச்சயமாகத்

[திரு. எம். எ. லத்தீப்] [1974 ஆகஸ்ட் 16

தெரியும். ஆனால், இவர்கள் என் ஐயா செய்கிறார்கள். அரசியல் காரணங்கள். அரசியல்தான் நமக்குப் பெரிதாக இருக்கிறதே தவிர எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் நாம் மிகுதியாக, பெருத்த அளவுக்கு அரசியல் வீக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டை கவனிக்க வேண்டும். நாட்டிலே இருக்கிற மக்களைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு மக்களைக் கவனிக்கவில்லை ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் ஆட்சியைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எப்படி இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்கலாம் என்றுதான் சிந்தனை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற தூர்ப்பாக்கிய நிலையைப் போக்குவதற்கு, நாட்டைச்செம்மைப் படுத்த, எப்படி ஆட்சி நடத்தவேண்டும், செயல்பட வேண்டுமென்ற சிந்தனை இருக்குமானால், நிச்சயமாகப் பொதுமக்கள் இவ்வளவு இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கமாட்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துப் பாருங்கள், எல்லா மாநிலங்களிலேயும் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் மாநிலத்திலே மட்டுமல்ல, வட புலங்களிலே இருக்கிற பட்டிதொட்டிகளுக்கெல்லாம் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு என்னுடைய கட்சியின் மூலமாக எனக்குக் கிடைத்தது. எவ்வளவு சிக்கல்களோடு, கஷ்டத்தோடு அவர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதை அங்கே பார்த்தேன். கடந்த மாதம் கௌஹாத்திக்குப் போயிருந்தேன். அம்மாநில முதலமைச்சர் சின்ஹா அவர்கள் ஒரு விருந்து கொடுத்தார்கள். பல்வேறு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுத் தலைவர்கள அதில் கலந்துக் கொண்டார்கள். பாராளுமன்ற கணக்காய்வு குழுத் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய ஜோதிர்மாய் பாசு அவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அம்மாநில முதலமைச்சர் சின்ஹா அவர்களும் என்னைப் போன்றவர்களும் உட்கார்ந்து விவாதித்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது தமிழ்நாட்டிலே அரிசி விலை என்ன என்று அவர்கள் கேட்டார்கள் . நான் சொன்னேன், தமிழ்நாட்டிலே இப்பொழுது படி அரிசி ரூ. 3.50, ரூ. 4 அளவிற்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னேன். (மணி படிக்கப்பட்டது).

நாங்கள் 3 பேர்தான் பேசுகிறோம். 6 பேர் இருக்கிற கட்சியினருக்கு 20 நிமிஷம் கொடுக்கிறேன் என்றால் எப்படி முடியும்?

மாண்புமிகு போவை மாற்றுத் தலைவர் (புலவர் சி. பழனிச்சாமி) : 20 நிமிஷம் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. எம். எ. லத்தீப் : 20 நிமிஷம் கொடுத்தது சரியல்ல என்று சொல்கிறேன். நான் நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுக்காகப் பேசுகிறேன் இந்த ஆட்சிக்காகவும் பேசவில்லை, மற்றவர்களுக்காகவும் பேசவில்லை. மக்களுக்காகப் பேசுகிறேன். சின்ஹா அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள் என்றால், ரூ. 3½-க்கு ஒரு படி அரிசியா? ரூ. 4-க்கு

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஒரு படி அரிசியா என்று கேட்டார்கள். ரூ. 4-க்கு ஒரு படி என்றால், கிலோ கணக்கில் என்ன என்று கேட்டார்கள். கிலோ கணக்கில் சொல்கிறார்களே, அதைப் போல 2 மடங்கு, 2½ மடங்கு, மெட்ராஸ் மெஷர் என்று சொன்னேன். 1.6 அவர்கள் வைத்திருப்பது. அங்கே, ரூ. 7 ஒரு கிலோவுக்கு விற்கிறது. அசாமில் ஒரு கிலோ அரிசிக்கு மக்கள் ரூ. 7 கொடுக்க வேண்டும். எந்த அசாமிலே? தர்மபுத்திரா ஒடுகிற அசாமிலே, எந்த அசாமிலே ? நெல் அதிகமாக உற்பத்தியாகிற அசாமிலே, எந்த அசாமிலே? அரிசியோடு, கோதுமை மற்றவற்றை சாப்பிடுகிற அசாமிலே கிலோ அரிசி ரூ. 7-க்கு விற்கிறது என்றால் தமிழ்நாட்டினுடைய நிலைமை எப்படி இருக்க வேண்டும்? ஆகையால் நான் தமிழ்நாட்டினுடைய நிலைமை இப்படி உயர்ந்து விட்டது என்று யாருக்கும் வாதாடுவதற்காகச் சொல்லவில்லை.

நாட்டிலே ஒட்டுமொத்தமாகப் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதினுடைய விளைவுதான் இது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயினுடைய உற்பத்திப் பொருளுக்குத் தரமான, நிர்ணயித்த விலையைக் கொடுங்கள். இல்லாவிட்டால், மற்ற பொருள்களுடைய விலையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுங்கள். எங்களுடைய விவசாயப் பெருமக்கள் தங்களுடைய உற்பத்தியைக் காத்து அதிகரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியென்றால், ரூ. 2-க்கு உங்களிடத்தில் கொடுத்துவிட்டு, ரூ. 2-க்கு சோப்பு வாங்குவானா? அவன் மட்டும் இளிச்சவாயனாக இருப்பதா? அவனைப் பற்றி என்னதான் நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், பொருளாதார மாணவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இதற்கு மத்திய அரசு முழுப் பொறுப்பேற்கவேண்டும். மத்திய அட்சியினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கைதான் இவ்வளவு பெரிய சிக்கலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

நேற்றிரவுதான் ஒரு செய்தியைக் கேள்வியுற்றேன். மத்திய அரசுக்கு ஞானம் பிறந்திருக்கிறது—கட்டிடங்களை கட்டக்கூடாது இனிமேல் என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு, அடிபட்ட பிறகு மக்கள் எல்லாம் செத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை உருவான பிறகாவது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஞானம் உருவானதற்காக நான் சந்தோஷப் படுகிறேன். ஆகவே, இன்றிருக்கிற, நாட்டிலேயிருக்கிற, பொருளாதாரச் சிக்கல்களுக்கு அவர்கள்தான் காரணம் என்பதை யார் மறுக்க முடியும்? எப்படி விவசாயப் பெருமக்கள் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம், பங்கீடு செய்கிற அதிகாரம் நம்மிடத்திலே இருக்கிறது. நான் அதைத்தான் அன்றைக்குக் கூடச் சுட்டிக்காட்டினேன். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே பேசும்பொழுது கூடச் சொல்லினேன்—பங்கீட்டு முறையிலே நாம் அனுஷ்டிக்கிற முறைகள் மிகப் பெரிய சிக்கலை ஏற்

[திரு. எம். ஏ. லதீப்] [1974 ஆகஸ்ட் 16

படுதீதும், அரசாங்கம் அதில் கவனிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். இன்று இந்த அரசாங்கம் யார் யாரால் இப்போபட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கும என்றுதான் அன்றைக்கு அரசாங்கம கவனத தோடு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். உண்மையான நண்பர் கள் என்ற முறையிலே நாங்கள் பங்கீட்டு முறையிலே இருக்கிற சிக்கல்களை குறைகளை எடுத்துச் சொன்னோம், நீங்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டு மென்று சொன்னோம். உங்களிடத்திலே போலீஸ் படை இருக்கிறது, சி.ஐ.டி. இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே 3 இடங்களிலே இளாஸ்கள் நடத்தி யிருக்கிறார்கள். சிறு வியாபாரிகளை எப்படித் தாக்க வேண்டும், பெரு வியாபாரிகளை எப்படி தாக்க வேண்டுமென்று திருச்சியிலே வகுப்பு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது, குற்றாலத்திலே நடத்தப்பட்டிருக்கிறது, சென்னை யிலே நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பு, 4 மாதங் களுக்கு முன்பு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால இந்த ஆட்சியினுடைய போலீஸ் இலாகாவினுடைய, சி.ஐ.டி டிபார்ட்மெண்ட் தகவல் கொடுக்க வில்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினால், பங்கீட்டிலே சில முறைகளை நாம் கையாள வேண்டும்.

இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே நடந்தவற்றைப் பற்றி, தஞ்சா வூரின் கதவுகளைத் திறந்ததைப் பற்றி, சரியோ, தவறோ மக்கள் பலவித மாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பேச்சுக்கு அடிப்படை யார், எப்படி அந்தப் பேச்சு வந்தது, அதற்கு யார் காரணம் என்பதைக் கண்டு பிடித்து அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை விடுவது கூட நல்லது என்று நான் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே ஹோல்சேல் வியாபாரிகள் என்னி டத்திலே சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை நாட்டிலே சிக்கலை ஏற்படுத்திவிடுமோ என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஹோல்சேல் வியாபாரிகளுக்கு ஒரு உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்ன உரிமை ? ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் 5 டன் நெல்லை கொள் முதல் செய்து கொள்ளலாம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நெல்லை அவர்களுடைய மில்லுக்குக் கொண்டுபோய் அரிசியாக்கிக் கொண்டுவந்து சிறு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை செய்து தங்களுடைய கணக்குகளையெல்லாம் உரிய அதிகாரிகளிடம் காட்டவேண்டும். அந்த கணக்குகளையெல்லாம் உரிய அதிகாரிகள் ஒப்புக்கொண்டால்தான் ஒப்புக் கொண்ட பிறகுதான் அவர்கள் மீண்டும் 5 டன் நெல்லை கொள் முதல் செய்ய வேண்டும் என்ற உத்திரவு அரசாங்கத்தால் போடப்பட்டிருக் கிறது. அதன் விளைவுகள் பயங்கரமான விளைவுகளாக இருக்கும் என் பதை உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் உணவுத் துறைச் செயலாளர் அவர்களிடத்திலும் பலமுறை சென்று நாங்கள் தெரிவித் தோம். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் அப்பிடிப்பட்ட சிக்கலைத் தீர்க்கவில்லை. ஹோல்சேல் வியாபாரிகள் சொன்னார்கள், நாங்கள் அஞ்சுகிறோம் உணவு நெருக்கடி ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள்.....

1974 ஆகஸ்ட் 16]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (புலவர் கி. பழனிச்சாமி) : இன்னும் 5 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துவிடுங்கள், இன்னும் பல பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: 11-20-க்குள் முடித்துவிடுகிறேன். அத்தகைய ரெப்ரஸன்டேஷன் அரசாங்கம் பெற்றதா? பெற்றிருந்தால் அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ததா? ஆலோசனை செய்யவில்லை என்றால் என் ஆலோசனை செய்யவில்லை, எனி அதைப் பரிசீலனை செய்யவில்லை, பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று அரசு உணர்ந்ததா? அப்படி உணர்ந்திருந்தால் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? எப்படி இத்தகைய வதந்தி நாட்டிலே பரவியது? இதற்கெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய விளக்கங்கள் நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே சிலர் ஆர்டிபிஷியல் ஸ்கோர்சிடியை கிளப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். பெருத்த வியாபாரிகள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? ஐந்நூறு ரூபாய் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் முதல் போட்டு தானியத்தை வாங்கி விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எனறால் அவர்களுடைய கடையை சூரை யாடுவது என்ற நிலைமை இருந்தால் அவர்கள் தங்களுடைய பொருளாகள் போய்விடுமோ என்றும் தங்களுடைய முதல் போய்விடுமோ என்றும் பயந்துகொண்டு கடைகளை மூடி விடுகிறார்கள். இதன் காரணத்தால் ஹோல்சேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் தொடர்ந்து சிறு வியாபாரிகளுக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாததால் அவர்களும் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அரிசி இல்லாமல் செய்வது என்று திட்டம்போட்டு இதன் மூலமாக அரசாங்கம் ஒழிக ஒழிக என்று கோஷமிடுவது என்று நடத்திக் கொண்டிருந்தால் இதுதான் அரசியலா? இதுதான் மக்களுக்குச் செய்கிற நன்மையா? இது என்ன நீதி? இதுதான் அரசியல் என்றால் ஜனநாயகம் எதற்கு? அப்படிப்பட்ட ஜனநாயகம் தேவையில்லை, குட்டிச் சுவராகட்டும்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள் அன்றாடப் பொருட்கள் தேவையான அளவுக்கு மக்களுக்குக் கிடைக்க வில்லையென்றால் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கட்டும், எதிர்க்கட்சியாக இருக் கட்டும், செம்மையான நிர்வாகத்தை எற்படுத்தாவிட்டால் மக்கள் பொறுக்க மாட்டார்கள். நிர்வாகத்தை அராஜகத்தை நாட்டிலே எற்படுத்துவதன் மூலமாக செம்மைப்படுத்தி விடலாம் என்று நினைத்தால் அப்படிப்பட்ட வண்டி அதிக காலத்திற்கு ஓடாது. சில காலத்திற்குத்தான் ஓடும். மக்கள் எழுச்சி பெற்றுவிட்டால் பிறகு இங்கே ஆளுங்கட்சியும் இருக்காது, எதிர்க் கட்சியும் இருக்காது. சட்ட மன்றமே இருக்காது. எல்லாம் மக்களால் தூக்கியெறியப்பட்டுவிடும் என்பதை நான் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அராஜகத்தை ஒடுக்கி தொடர்ந்து நாம் நன்மை, நம்முடைய நாட்டைத் தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற் காகத்தான் நான் இதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். ஆகவே இதை எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எ. லத்தீப்] [1974 ஆகஸ்ட் 16

நம்மூடைய ஜனதிபதி மேதகு கிரி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே இன்றைக்கு பிளாக் மணி, கறுப்புப் பணம் இருக்கிறது. ஹோர்டிங் அதிகமாகிவிட்டது, ஸ்மக்லிங் அதிகமாகிவிட்டது, ஜனநாயகத்திலே மக்களுக்கு நம்பிக்கையில்லாது போய்விடுமோ என்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (புலவர் சி. பழனிச்சாமி) : கிட்டத்தட்ட 20 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசிவிட்டீர்கள், பேசவேண்டியவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது, சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எம். எ. லத்தீப் : நான் சொன்னபடியே 11-20-க்குள் முடித்து விடுகிறேன். தங்களுடைய நிலைமை எனக்குத் தெரியும். தங்களே ரொம்ப சங்கடத்தில் மாட்டிவிடமாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்மூடைய இந்துப் பத்திரிகையிலே இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னாலே எழுதியிருக்கிறது, அக்ரிகல்சரல் செக்டாருக்கு இன்சென்டிவ்ஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, என்கரேஜ்மெண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அவையெல்லாம் எங்கே போய்ச் சேர்ந்தது ? பண முதலாளிகளிடத்தில், பணக்காரர்களிடத்திலேதான் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது அவையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பலமுறைகளில் இன்றைக்குக் கான்ட்ராக்ட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்த கான்ட்ராக்ட் முறைதான் இன்றைக்கு நாட்டையே குட்டிச்சுவராக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த கான்ட்ராக்ட் முறையிலேதான் ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அமைச்சரின் தம்பியர் என்று சொல்லப்படுகிற லட்டு பாபு, ஜிலேபி பாபு என்பவர்கள் கான்ட்ராக்ட் எடுத்து 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று அங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே மட்டும் நடக்கிறது என்று சும்மா இருக்காமல் இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும்.

நம்மூடைய பிரதம செயலாளர், சீப் செகரட்டரி ஆப் தி கவர்ன்மெண்ட் பேசினார் என்று சொன்னார்கள். கலெக்டர்கள் மாநாட்டிலே நிர்வாகம் தேங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நிர்வாகம் தேங்கியிருக்கிறது. உண்மைதான், காரணம் ஆட்சியிலிருக்கின்றவர்கள் முறையான எதிர்ப்புக்களைச் சந்திக்கவில்லை, மிகப் பயங்கரமான சூழ்நிலையில் உருவாக்கப்படுகின்ற எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிந்தனையெல்லாம் அதிகமாக அந்த எதிர்ப்புகளை எப்படிச் சமாளிக்கலாம் என்பதிலேதான் இருக்கிறது. அதுதான் உண்மை, நீங்கள் அதை மறுத்தாலும் நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன்.

என்னைப் போன்றவர்கள், எதிர்க்கட்சியிலே பொறுப்பையேற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்தான் அரசாங்கம் நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பையும் வசதியையும் ஏற்படுத்தித் தரவில்லை, அப்படி

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. எம். ஏ. ல்த்தீப்]

பட்ட நிலைமையினாலேதான் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இதுவும் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைக்கு ஒரு காரணமாகும் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் தங்களிடத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தி பெஸ்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் இன் தி கன்ட்ரி என்று நம்முடைய முதலமைச்சரைக் சொன்னார்கள். யார் சொன்னார்கள் தெரியுமா? சின்ஹா அவர்கள். தி பெஸ்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் இன் தி கன்ட்ரி என்று ஜோதிர்மாய் பாசு அவர்கள் பக்கத்திலே இருந்தபோது சொன்னார்கள் என்றால் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே அப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நாம்தான் நம்முடைய நாட்டிலே தீயினைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நான் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, அமைச்சரவைக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய கைகள், உங்களுடைய கால்கள், உங்களுடைய தலைகள், உங்களுடைய ரோமங்கள்தான் உங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன. ஜாக்கிரதையாக இருங்கள், உங்களுடைய கைகள் உங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன. உங்களுடைய கால்கள் உங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன.

இங்கே பேசியபோது சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் சில குறிப்புகளைத் தந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையோ பொய்யோ தெரியவில்லை. அதிகாரிகள் கொடுத்தார்களா அல்லது எதிர்க்கட்சிகள் விரோதத்தினால் சொல்கிறார்களா என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். விழித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பல்வேறு வகைகளிலே பலர் முயற்சிக்கிறார்கள். நீங்கள் எல்லாம் அமைச்சராக இருக்கிறீர்கள் உங்களுக்குத் தெரியாது. நாங்கள் எல்லாம் சாதாரண மக்கள். உலகத்திலே என்ன நடக்கிறது என்று எங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் உங்களையே நம்பாத காலம் வந்துவிடும்போல் இருக்கிறது, யாரிடம் என்ன பேசுவது என்று தெரியாத நிலையில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.

அதிகாரிகள் செம்மையாக நடக்கவில்லை. நிர்வாகத்தைச் சீராக நடத்தவில்லையென்றால் நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், நீங்கள் ஆட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நல்ல ஆட்சியாக, நீதியான ஆட்சியாக இது நிகழவேண்டுமென்றால், தங்களுடைய ஆட்சியில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தாங்கள் போடுகின்ற உத்திரவுகளை நிறைவேற்றுகிறார்களா தங்களுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்கிறார்களா என்று பாருங்கள். உங்களுடைய உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கின்ற அதிகாரிகளே, தங்களுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்யாத அதிகாரிகளே—நான் நண்பர் என்ற முறையிலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்—தூக்கியெறியுங்கள்.

இந்த உணவு நெருக்கடிக்கு இந்த மாநில அரசுதான் பொறுப்பு என்ற பேச்சு பொருளற்ற பேச்சு. நிதர்சனமில்லாத நாட்டிலே மத்திய அரசு செய்கிற காரியங்கள்தான் காரணம் என்று எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற உண்மையை மறைக்கிற பேச்சு.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1974 ஆகஸ்ட் 1

அந்த அளவில் அந்தப் பிரச்னையை அணுகி, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளிலே இவ்வளவு நல்ல முறையிலே உணவுப் பங்கீடுகளைச் செய்து வரும் இந்த ஆட்சியை நான் பாராட்டுவதோடு மேற்கொண்டு பல சிக்கல்கள் வராமல், பங்கீடுகளில் உள்ள சில குறைகளை அகற்றும் வகையில் நீங்கள் தைரியத்தோடு, உறுதியோடு, நீதியோடு, சொந்தக் கட்சிக்காரர்களே கூட தவறு செய்தாலும் தயவு தாட்சண்யம் பார்க்காமல், ஊழல்களுக்கும், சீர்கேடுகளுக்கும் இடங்கொடுக்காமல் நிர்வாகத்தைச் செம்மையாக நடத்தினால் அண்ணா ஏற்படுத்திய இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அழிப்பதற்கு எந்தச் சக்தியும் இல்லை, ஆனால் நீங்கள் பலவீனப்பட்டீர்கள் என்றால் உங்களால்தான் பலவீனப்பட்டவர்கள் ஆவீர்கள் என்பதைச் சொல்லி இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நான் (மணியடிக்கப்பட்டது) கடைசியாக என்ன சொல்கிறேன், எதிர்க்கிறேனா ஆதரிக்கிறேனா என்பதைப் பார்க்கக் கூடாதா, இந்த நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் நேரம் இல்லாத நேரத்தில், தேவையில்லாத நேரத்தில், தங்களுடைய மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பொருளற்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், இந்தச் சபையின் நேரத்தை வீணாக்கும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம், மக்களின் பணத்தை வீணாக்கும் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் என்று சொல்லி இதைக் கண்டித்து எதிர்த்து அமர்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, கடைசியிலே முடிக்கும்பொழுது அவருக்கே நம்பிக்கை தவறி விட்டது, நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானமா, நம்பிக்கைத் தீர்மானமா என்பதில்....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் என்று நல்ல தமிழில் சொன்னேன், அதை அம்மையார் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை போலும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதைக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஏன் கொண்டு வரப்பட்டது, எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது, அதுவும் ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியினால் அது ஏன் கொண்டு வரப்பட்டது என்று அடுக்கிக்கொண்டே போனார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமானது எண்ணிக்கை அளவில் பார்த்தால் வெற்றி பெற முடியாது என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் எண்ணங்களின் அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானம் எவ்வளவு வலிமை வாய்ந்தது என்பதை சட்ட மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் சற்று மக்கள் மன்றத்திலே சென்று பார்த்தால் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்லிகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் என்னதான் பண வீக்கத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும், வரி உயர்வைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் உணவுப் பிரச்னையில், வயிற்றுப் பிரச்னையில் ஆளுங்கட்சியினர் செய்த தவறுகளுக்காக ஒரு நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்றால், அவ்வாறு கவனத்தை ஈர்க்க முடிய

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திருமதி. தை. நை. அனந்தநாயகி]

வில்லை என்றால் எதிர்க் கட்சியாக இருப்பதற்கு அருகதை இருக்கிறதா என்று மக்கள் கேட்கும் கேள்விக்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருப்போம்.

இன்றைக்குள்ள பிரச்னையானது, பொருளாதார நெருக்கடியைப் பற்றியோ, பணம் வீங்கியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியோ சொல்லித் தப்பிக்கக்கூடிய பிரச்னை அல்ல. ஏழைகளின் வயிற்றில் அடிக்கும் பிரச்னை, அவர்கள் கடைக்குக் கடை சென்று காத்திருக்கின்ற பிரச்னை. பெண்கள் வீட்டு வேலையையும் விட்டுவிட்டு ஒரு கையிலே குழந்தை, ஒரு கையிலே பை என்று எடுத்துக்கொண்டு அரிசி கிடைக்குமா அரிசி கிடைக்குமா என்று ஏங்குகின்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. நீங்கள் இப்படிச் செய்யலாமா? நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததே அரிசிப் பிரச்னையை வைத்துத்தான். அப்படி அரிசிப் பிரச்னையை வைத்து ஆட்சிக்கு வந்த நீங்களே அரிசியில் கவனம் இல்லாமல் இருந்தால் எப்படி மக்கள் உங்களை மன்னிப்பார்கள்? ஆட்சிக்கு வரும்பொழுது என்ன சொன்னீர்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுவோம் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இப்பொழுது 3 பிடி கூட கிடைக்காமல் அரிசியின் விலை ஏறியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் மறுக்க முடியாது.

இவ்வளவு அவல நிலையிலே இருந்தும் அமைச்சர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார், அறுவடை ஆகும் வரையில் விலை குறையாது, 5½ ரூபாய்க்குத்தான் விற்கும், அதைத்தான் வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மற்றொரு அமைச்சர் அன்றைக்கு 2½ ரூபாய்க்கு விற்றால் இன்றைக்கு 13½ ரூபாய் என்ற கணக்கில் விற்க வேண்டும், ஆனால் 5½ ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறதே என்று சொல்கிறார். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் இன்னொரு அமைச்சர் சொன்னார், நிதானமாகச் சொன்னார் 3 படி போடுவோம், என்று சொன்னார். இன்றைக்கு 5½ ரூபாய்க்கு அரிசி வாங்குகிறார்கள் என்ற நிலையில், அவல நிலையில் மக்கள் அமைதியை இழந்து இருக்கும்பொழுது நிதானத்தோடு, பொறுத்திருங்கள் 3 படி போடுவோம் என்று சொன்னால், குதிரை கீழே தள்ளியதும் அல்லாமல் குழியையும் பறித்ததாம் என்ற நிலையை இன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்.

பற்றாக்குறை உள்ள பொருள்களைப் பற்றி வேண்டுமானால் விலை ஏறுகிறது என்றால் பண வீக்கத்தினால் விலை ஏறலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அரிசி அப்படியா? உங்கள் கணக்குப்படியே பார்த்தாலும் 57 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது, இது உபரி மாகாணம், கேரளா கேட்டால் கொடுக்கிறோம், வங்கம் கெஞ்சினால் தருகிறோம், குஜராத் சொன்னால் அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னீர்களே, விவசாயத் திற்காகப் பதக்கம் வேறு வாங்கியிருக்கிறோம், உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று இதே சட்டசபையில் ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னால் சொன்னீர்களே, அவ்வாறு உபரியாக இருக்கும் பொருள் ஏன்

[திருமதி த. .ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

5½ ரூபாய்க்கு எறிற்று? உபரியாக இருக்கும் பொருள் விலை எறுகிறது என்றால் எப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும்? உங்கள் கணக்குப்படியே 4½ கோடி மக்களும் மூக்கைப் பிடிக்கச் சாப்பிட்டாலும் கூட 45 இலட்சம் டன்களுக்கு மேல் தேவையில்லே, மீதியுள்ள 12 இலட்சம் டன் உபரியாக இருந்தால் என் இந்த அவல நிலே வருகிறது?

பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஆந்திராவும் ஒரு உபரி மாநிலம்தான். அங்கே அரிசி என்ன விலே? 3½ ரூபாய்க்கு ஒரு பட்டணம் படி அரிசி வாங்க முடிகிறது, 3½ ரூபாய்க்கு பட்டணம் படி நல்ல அரிசி உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது, சித்தூரிலே கிடைக்கிறது. அதுவும் உபரி மாநிலம். அதே போல் தமிழகமும் உபரி மாநிலம்தான். அவ்வாறு இருக்கும்பொழுது என் இந்தப் பற்றுக்குறை வந்தது என்பதை அரசு சிந்திக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன?

வேறு எந்தக் காரணமும் அல்ல, வர்த்தக சூதாடிகள் விரித்த வலேயிலே இந்த அரசு தெரிந்தோ தெரியாமலோ வீழ்ந்ததால்தான் இத்தகைய நெருக்கடிகளே எற்படுத்திவிட்டார்கள் என்பதைத்தான் மக்கள் பகிரங்மாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

36 மணி நேரத்திற்குள் 3 ரக உத்தரவா? இதற்கு முன்னுல் பேசிய அங்கத்தினர் மிகவும் சாமர்த்தியமாகப் பேசினர்கள். உணவுக் கொள்கை நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மாறும், நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் உத்தரவு போடுவோம் என்று சொன்னர்கள். இப்படி நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் 3 உத்தரவு போட்டால் துக்ளக் மாதிரி....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : நான் பேசும் நேரத்திலே நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் என்று சொல்லவில்லே. ஃப்ளெக்ஸி பிலாக என்று சொன்னேன். அம்மையார் அவர்களுக்கு நிமிஷத்தி லேயே நினேவு இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : Flexibility may be for hours.

அப்படித்தான் இருக்கும். நிமிஷம் அல்ல, மணிக்கொருமுறை போட்டால்

திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : இந்திரா காந்தி அம்மையார் போட்டார்களே, கோதுமை பூராவையும் எடுத்துக்கொள் வோம் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு மாற்றினர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பப்ளிக் ஒபினியனே அனுசரித்து மாற்றுவது. Flexibility என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் நீங்கள் 36 மணி நேரத்தில் 3 உத்தரவுகளேப் போட்டீர்களே, காலே மிலே போகக்கூடாது, மாலேயிலே போகலாம், மறுநாள் போகக் கூடாது என்று போட்டீர்கள். நெற்களஞ்சியம் என்று பெருமைப் பட்டுக்கொண்டிருந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில், நெஞ்சை அள்ளும் தஞ்சை

1 ஆகஸ்ட் 16] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மாவட்டத்திலே மக்கள் அரிசிக்காகப் பஞ்சாய்ப் பறக்கின்ற அவல நிலையை ஏற்படுத்தி விட்டீர்கள், உங்கள் கொள்கைக் கோளாறினால் என்று நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் கேட்டால் என்ன தவறு?

அன்றைக்கு தஞ்சாவூரிலே 4,000' ரூபாய் என்று ஒரு லாரிக்குக் கொடுத்து எடுத்துச் சென்றார்கள். அங்கே உள்ள அரிசி வெளி மாநிலங்களுக்கும் பறந்திருக்கிறது. அப்பொழுது நீங்கள் சற்றுப் புத்திசாலித்தனமாக யோசனை செய்திருக்க வேண்டாமா? உணவு அமைச்சர் இடையிலே என்ன சொல்கிறார்—சென்னையிலே அரிசி இல்லை, ஆகவே தஞ்சாவூரிலேயிருந்து கொண்டு வரலாம் என்பதற்காகப் போட்டோம் என்கிறார்கள். சென்னைக்கு அந்த அரிசி வந்ததா? சென்னைக்கு வந்திருந்தால் படியரிசி 5 ரூபாய், 5½ ரூபாய் என்று விற்காதே?

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி: நீலவரவர்களே, சென்னைக்கு மட்டும் என்று நான் எப்பொழுது சொன்னேன்? சென்னைக்கு என்று தனியாகச் சொல்லவில்லை. மற்ற மற்ற மாவட்டங்களுக்குப் போக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்தோம் என்றுதான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எந்த மாவட்டத்திற்கும் அந்த அரிசி வரவில்லை. அப்படி வந்திருந்தால் அரிசியின் விலை குறைந்திருக்கும். அந்த அரிசி எங்கே போய்விட்டது? மாகாணத்தை விட்டேப் பறந்து போய்விட்டது. சற்றுப் புத்திசாலித்தனமாக இருந்திருந்தால் அத்தனையையும் நீங்களே கொள்முதல் செய்திருக்க வேண்டாமா எதற்காக வியாபாரிகளுக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தீர்கள்? இப்பொழுது வர்த்தக சூதாடிகள் பஞ்சத்தை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு நீங்கள் விழிப்போடு இருந்திருக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி: நாங்கள் விழிப்போடுதான் இருந்தோம். கொள்ளை வியாபாரிகளை குஜராத்திலிருந்தும், மகாராஷ்டிராவிலிருந்தும் மத்திய சர்க்கார் அனுப்பிவிட்டது, சிறுதானியக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்ததால்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சிறுதானியக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டார்கள் என்ற வாதம் சரியல்ல. கேழ்வரகு, சோளம் ஆகியவை வெளியே போனதால் அரிசி சாப்பிட ஆரம்பித்து விட்டார்களா? இன்றைக்குக் கேழ்வரகு 2 ரூபாய் 80 காசுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் உங்கள் கருணை மிகுந்த ஆட்சியிலே அரிசி படி 5½ ரூபாய்க்கு விற்கிறது. கேழ்வரகு விலை ஏறியிருந்தாலும் அது அரிசி வாங்கும் விலையைவிடக் குறைவுதான். பிரஞ்சு ரெவல்யூஷனின்போது ரொட்டி இல்லை ரொட்டி இல்லை என்று கேட்ட மக்களைப் பார்த்து மன்னன் சொன்னானாம், ரொட்டி இல்லை என்றால் கேக் சாப்பிடு என்று, அதைப் போல இருக்கிறது உணவு அமைச்சரின் வாதம்.

[1974 க.ஆகஸ்ட் 16

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அது எங்கே இருக்கிறது, தமிழ்நாட்டிலேயா ? வேறு குஜராத்திலேயா ? பீஹாரிலேயா ? பிரதமர் ஆளுகின்ற இந்தியாவிலேயா ?

(முற் பகல் 11.30)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே ஒரு படி கேழ்வரகு ரூ. 2·80 காசு. வாங்கித் தரட்டுமா ?

மாண்புமிகு மன்னை. திரு. ப. நாராயணசாமி : இப்போது அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன சம்பவம் எப்போது நடந்தது ? அது பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் ஆளுகின்ற இந்தியாவில் நடைபெறுகிறதா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஃப்ரஞ்ச் ரெவல்யூஷன் என்றால் அர்த்தம் புரியவில்லை. ஃப்ரஞ்ச் புரட்சியில் வருகிறது. ரொட்டி, ரொட்டி என்று மக்கள் அலறிய நேரத்தில் கேக் சாப்பிடு என்று சொன்னான்.....

மாண்புமிகு மன்னை திரு ப. நாராயணசாமி : அந்தக் கேக் சாப்பிடுகின்ற நிலை இப்போது இந்தியாவிலேதான் வந்திருக்கிறது, பிரதமர் ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலேதான் வந்திருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் ஆட்சியிலே உங்கள் காலத்திலே நடக்கிறது என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்லுகிறேன். ஒரு படி கேழ்வரகு ரூ. 2·80 காசு. ஒரு படி அரிசி விலை 5½ ரூபாய். எப்படி கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் சாப்பிடுகிறவன் அரிசி சாப்பிடமுடியும் ? ஆகவே, அரிசி விலையேற்றத்திற்கு வர்த்தகச் சூதாடிகள்தான் காரணம்..

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : கேழ்வரகு சாப்பிடுகிறவர்கள் அரிசி சாப்பிட மாட்டார்களா ? அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் கேழ்வரகு சாப்பிட மாட்டார்களா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரிசி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு சர்க்கரை வியாதி இருந்தால் கேழ்வரகு சாப்பிடுவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே. (ஒலிபெருக்கி வேலை செய்யவில்லை) இந்நேரம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தால் ஒரே கோஷம் போட்டிருப்பார்கள். (சிரிப்பு)

வர்த்தக சூதாடிகள்தான் இதற்குக் காரணம் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒத்துக் கொள்கிறேன். பதுக்கல் பேர்வழிகளும் இதற்குக் காரணம் என்பதை அம்மையார் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். யார் யார் பதுக்கல்காரர்கள் பிடிப்பட்டார்கள் என்ற செய்தி அவர்கள் கவனத்தில் இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 16] [டேரைவத் துணைத் தலைவர்]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பதுக்கல்காரர்கள், கள்ள மார்க்கட் காரர்கள், வர்த்தக சூதாடிகள்தான் இதற்குக் காரணம். முதலமைச்சர் அவர்கள் மறைமுகமாக எதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்பது புரிகிறது. எங்கள் கட்சியிலுள்ள அர்த்தநாரீசுவர கவுண்டரைப் பிடித்ததைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அவரைப் பிடித்ததற்காக பெருத்த மகிழ்ச்சி. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் விட்டு விடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இவரைப் பிடித்தது போல் உங்கள் கட்சியில் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும் பதுக்கல்காரர்களையும் பிடியுங்கள். இந்த ஒருவர் பதுக்கிய ஆயிரம் மூட்டைபால் இப்போது பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. எவ்வளவோ பதுக்கல்காரர்கள் உங்கள் பின்னால் பதுங்கிக் கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னென்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

12 லட்சம் டன் உபரி வெளியே போயிருக்கிறது. அரிசிப் பிரச்சினையிலே இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைக்குக் காரணம் உங்களுடைய தவறான நிதியோக முறையும், கண்டிப்பு இல்லாத நிர்வாகமுந்தான். தமிழகத்தை இந்த அவல நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டீர்கள். உங்களுடைய நிர்வாகம் சரியாக இருந்திருக்குமானால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது. பாண்டிச்சேரியில் அரிசி விலை ஏறுகிறது என்று தெரிந்தவுடன் பாண்டிச்சேரி கவர்னர் நடவடிக்கை எடுத்து 1 ரூ. 26 காசுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி போடவில்லையா ? மத்திய அரசு கட்சியைச் சேர்ந்த நந்தினி சத்பதி ஓரிஸ்ஸாவில் ரூ. 1·25 காசுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி போடவில்லையா ? ஒரு ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி போடுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி ஒரு சில ஆண்டுகள் போட்டு ஏமாற்றிவிட்டு, வங்கதேச நெருக்கடி வந்தவுடன் உங்கள் நெருக்கடியைத் தீர்த்துக்கொண்டு, நான்கு கோடி அதனால் நஷ்டம் என்று சொல்லி அதையும் நிறுத்தி விட்டு இன்றைக்கு ஒரு படி அரிசி 5½ ரூபாய்க்குப் போடுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : பாண்டிச்சேரியிலும் வெளி மார்க்கட் விலை என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். நாங்களும் தமிழகத்தில் கோவை, சென்னை போன்ற பகுதிகளில் ஒரு கிலோ ரூ. 1·40 காசுக்குப் போடுகிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் யாருக்குப் போடுகிறீர்கள் ? குறைந்த வருமானமுள்ள மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கை உள்ளவர்களுக்குத்தான் போடுகிறீர்கள். பாண்டிச்சேரியில் ரூ. 1·26 காசுக்கு அரசாங்கக் கடைகளின் மூலம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறது.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : நாங்களும் வருமானம் குறைந்தவர்களுக்கு மிக அதிகமான பேர்களுக்குத்தான் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். பாண்டிச்சேரியில் எல்லோருக்குமா போடுகிறார்கள் ?

[1974 ஆகஸ்ட் 16

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நிலைமையைச் சீர்படுத்த கவர்னர் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி ஒரு கிலோ ரூ. 1·26 காசுக்குப் போட உத்தர விட்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : சட்டத்தைப்போட்டு விட்டால் போதுமா ? எல்லா மக்களுக்கும் அந்த விலைக்குப் போடப் படுகிறதா ? இங்கு அரிசி கிடைக்காத பகுதிகளில் 300 ரூபாய் மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1·40 காசுக்கு போடப்படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்த அவல நிலையைப் போக்க ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்ஸ் மூலமாக அரிசி கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த நியாய விலைக் கடைகளில் ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 3·40 காசு ஆகிறது. கிட்டத்தட்ட படியரிசி 6 ரூபாய்க்கு வருகிறது. என் இவ்வளவு விலை நியாய விலைக் கடையில் என்று தெரியவில்லை ?

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : அதே நிலைமைதான் பாண்டிச்சேரியிலும் இருக்கிறது. இந்தியா பூராவிலும் இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படியானால் படியரிசி 13 ரூபாய்க்கு விற்றாலும் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருப்பீர்கள். என் இப்படி விலை உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இப்போது கூட நீங்கள் திருத்திக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு உங்களுக்கு அக்கறை வரவில்லை. இனிமேல் குறைத்துப் போட வழி இருக்கிறதா என்று வழி தேட உங்களுக்கு மனம் இல்லை. படியரிசி 13 ரூபாய்க்குத்தான் போடுவோம் என்று சொல்லு கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : இப்படித் திசை திருப்புவது சரியல்ல. அப்படித்தான் செய்வோம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மத்திய சர்க்காரில் இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். நாங்கள் முயற்சித்து விலை யைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். முதலமைச்சர் அவர் களும் சொல்லுகிறார்கள். மற்ற அமைச்சர்களும் சொல்லுகிறார்கள். 13 ரூபாய்க்குப் படியரிசி போடுவார்கள் என்று குறிப்பில் எற வேண்டும், பத்திரிகையில் வரவேண்டுமென்பதற்காகப் பேச வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பத்திரிகை பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட வில்லை. உங்களுக்குத்தான் பத்திரிகைகள் அதிகம். எங்களுக்கு ஒன்றும் பத்திரிகைகள் இல்லை. பொதுமக்கள் நிலைமையை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியிலிருந்து பேசினால் நீங்கள் இப்படிப் பதில் கூறினால் மக்கள் மத்தியிலிருந்து நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. சட்ட மன்றத்தில் நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம்; கை தூக்க ஆள் இருக்கிறது. மக்கள் மத்தியில் நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. உங்களுடைய விநியோக முறையில் மிகப் பெரிய தவறுகள்

1974 ஆகஸ்ட் 16]

இருக்கின்றன. பக்கத்திலுள்ள கேரளாவில் 1972-ல் 11,000 நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்திருக்கிறார்கள். கர்நாடகத்தில் 13,000 நியாய விலைக் கடைகள். உபரி மாநிலமான ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 10,157 நியாயவிலைக் கடைகள். ஆனால் உங்களுடைய ஆட்சியில் 1971–72-ல் 2,500 கடைகள் தான்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : தமிழ் நாட்டில் 9,000-க்கு மேற்பட்ட ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்புகள் திறக்கப்பட்டு அத்தியாவசிய மாகத் தேவைப்படுகிற அரிசியும் மற்ற பொருள்களும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்று போன பட்ஜெட் அறிக்கையிலேயே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு மூலமாகவும், தனியார் மூலமாகவும் கொடுக்கப் படுகிறது. தனியாரிடம் இருப்பதைக்கூட கூட்டுறவில் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தவறுகள் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் சொல்லுவது 1974-ம் ஆண்டுக் கணக்கு. நான் 1972-ல் பிரைஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்த புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கிறேன். 1974-ல் கிடு கிடுவென்று அதிகமாக ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : இப்போது நீங்கள் கொடுக்கவேண்டியது 1974-ம் ஆண்டுக்குக் கணக்கா அல்லது 1972-ம் ஆண்டுக் கணக்கா ?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 1972-ம் ஆண்டில் உங்கள் போக்கு எப்படி இருந்தது எனறு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1972-ல் பக்கத்திலுள்ள கேரளத்திலும், உபரி மாநிலமான ஆந்திரத்திலும் ஏராள மான அளவு நியாய விலைக் கடைகளை வைத்திருந்தார்கள். இங்கே நீங்கள் வைத்திருந்தது 2,000 நியாய விலைக் கடைகள்தான். 750 ரூபாய் மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்குக் குடும்பக் கார்டு கொடுத்து அரிசி, சர்க்கரை போன்ற பொருள்களை நியாய விலையில் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இங்கே உள்ள கூட்டுறவுக் கடைகளில் உள்ள நிலைமை என்ன ? நான் கூட கூட்டுறவுக் கடையில்தான் வாங்குகின்றேன். 1-ம் தேதி அங்கு சர்க்கரை கிடையாது. எண்ணெய் கிடையாது, பருப்பு கிடையாது. 10-ம் தேதி வரை இன்று போய் நாளை வா என்ற பதிலைத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விநியோக முறையை எங்கே சீர்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்? உங்களுடைய விநியோக முறை எவ்வளவு தாறுமாறாக இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. உங்களால் அந்த விநியோக முறையில் உள்ள கோளாறைச் சீர்படுத்த முடியவில்லை என்று நாங்கள் ஆண்டுதோறும் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம்; ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம்,

பதிமூன்று நவீன அரிசி ஆலைகளை ஆரம்பித்தீர்கள். அவை அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கின்றன. கொள்முதல் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கவில்லை. கொள்முதல் செய்கின்ற பல வியாபாரிகள் எவ்வளவுபேர் எவ்வளவு தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்? சட்டசபையில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறோம். உங்களால் நியமிக்கப்பட்ட கொள்முதல் வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்கள் ஒழுங்கானவர்களாக இல்லை. கட்சி விருப்பு—வெறுப்பு, வேண்டியவர்கள்—வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்ததன் காரணமாக இந்த நிலைமை. அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ததில்கூட எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தஞ்சையிலுள்ள அரிசி ஒரே நாளில் லாரிகளில் வெளியே பறந்திருக்கின்றன. உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது எவ்வளவு இருப்பு இருக்கிறது, எங்கெங்கு வைத்திருக்கிறார்கள்; எந்தெந்தக் கிடங்குகளில் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்கு சர்வ கட்சிப் பிரதிநிதிகளுக்கும் வசதி செய்து கொடுத்தால் உண்மையிலேயே அங்கே அரிசி இருக்கிறதா அல்லது பறந்து விட்டதா என்று பார்க்கமுடியும்.

அன்று முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் இந்த உணவுப்பிரச்சினையின் காரணமாகத்தான், இதே நெருக்கடியின் காரணமாகத்தான் எங்கள் கட்சி வெளியே வரவேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. அதை பார்த்திருந்தும் நீங்கள் அக்கரை இல்லாமல் இருக்கிறீர்கள். எப்படி உங்கள்மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க முடியும்? ஜூலை முதல் செப்டம்பர் வரை லீன் மாதங்கள்—கட்டாயமான பற்றுக்குறையை வியாபாரிகள் ஏற்படுத்திவிடுவார்கள். இந்த மாதங்களில் இந்த பிரச்சினையை சமாளிக்க 10 லட்சம் டன் அரிசியாவது கையிருப்பு இருக்கவேண்டும். ஸ்டேட் டிரேடிங் மூலம் 1 லட்சத்தி 20 ஆயிரம் டன்தான். மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தது, கேளத்திற்குக் கொடுத்தது, வங்கத்திற்குக் கொடுத்தது ஒரு லட்சம் டன், எட்டு லட்சம் டன் மார்க்கட்டிள் சர்ப்ளஸ் வாங்கி வைத்திருக்க வேண்டாமா?

உங்களுக்கு அதில் அக்கரை இல்லை. நவீன ரைஸ் மில்களை எதற்காக ஏற்படுத்த வேண்டும்? நெருக்கடி ஏற்படும்போது சமாளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை கும்பகோணம், மன்னார்குடி போன்ற இடங்களில் உள்ள அந்த மில்கள் எல்லாம் மூடிவைக்கப்பட்டன. 1970–71-ஆம் ஆண்டு கணக்குக் குழுவி

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்ன சொல்கிறீர்கள்? நெல் கிடைக்கவில்லையாம், ஆகவே அறவை இல்லையாம், மூடிவிட்டார்களாம். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே நெல் கிடைக்கவில்லை என்றால் வேறு எந்த மாவட்டத்தில் கிடைக்கப் போகிறது? இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலா? எதற்காக அந்த நவீன ரைஸ்மில்களை ஆரம்பித்தோம் நெல் கிடைத்து அதை ஒழுங்காகப் பயன் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவை ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

13 நவீன ரைஸ்மில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பல லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி அவற்றை நிறுவினோம். கூட்டுறவுத் துறையில் வைத்து நாசமாக்கி இப்போது யாரிடத்தில் தூக்கிக் கொடுப்பது? "un wanted baby must be handed over to some body" என்று யோசித்து கடைசியில் சிவில் சப்பிளைஸ் கார்ப்பிரேஷனிடம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது என்ன ஒழுங்காகவா இருக்கிறது? ஐந்து லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது. மார்டன் ரைஸ் மில்ஸ் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன. ஆனால் சாதாரண மில் காரர்கள் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று பாருங்கள் அதிகாரிகள் அந்த மில்களுக்கு நெல் கொடுப்பதில்லை. கொள்முதல் செய்கிற நெல்லை தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் விழிப்போடு இருந்திருந்தால் அதிகாரிகளிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து என் தவறு செய்தீர்கள், என் நிர்வாகம் சரியாக இல்லை என்று தவறுகளை உடனடியாகக் கண்டிக்கும் திறமை உங்களுக்கு இருக்குமானால் இத்தகைய நிலைக்கு இந்த அரிசிப் பிரச்சினை வந்திருக்காது.

மாண்புமிகு திரு மன்னை, ப. நாராயணசாமி: மில்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது புரிந்து கொண்டு சொல்லவேண்டும். இந்த மில்கள், நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலில் இருந்து இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டு கூட்டுறவுத் துறையில் 13 மில்களைக் கொடுத்தார்கள். நாம் சாப்பிடுவது புழுங்கல் அரிசி. தனியார் மில்களில் பச்சரிசி அரைக்கிறார்கள். புழுங்கல் அரிசி என்று வரும்போது நஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர வரவு செலவில் நிச்சயமாக நஷ்டம் இல்லை. ஆரம்ப காலத்தில் சில இயந்திரங்கள் பொருத்தப்படாமல் அது ஆரம்பிப்பதற்கு இரண்டு இடங்களில் தாமதம் ஏற்பட்டது.

திருமதி தா. நா. அனந்தநாயகி: பச்சரிசியை புழுங்கல் அரிசியாக மாற்றுவதில்—கன்வர்ட் செய்வதில்—என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு மன்னை. ப. நா.ராயணசாமி: மாற்றி மாற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்குத் தேவை புழுங்கல் அரிசி. புழுங்கல் அரிசி அதில் தயாரித்தால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சாதாரண மில்களில் இரண்டு, இரண்டரை ரூபாய்க்கு அரைக்கிறார்கள் என்றால் இங்கு அது ரூ 6·50 ஆகிறது. கிட்டத்தட்ட நான்கு ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது எனவே மக்களுக்குத் தேவை என்ற முறையில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

[1974 ஆகஸ்ட் 16

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த நஷ்டம் ஏன் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன் அதை எப்படி மாற்றி அமைப்பது, எப்படி நஷ்டத்தை தவிர்ப்பது. என்பதற்கு ஏதாவது ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி: நஷ்டத்திற்குக் காரணம் சாதாரண மில்களில் தலைச் சுமையாகக் கொண்டுபோய் அரைக்கிறார்கள். இங்கு மாடோர்ன் ரைஸ் மில்லில் அறைக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஆயில் எல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து பர்னஸ் ஆயில் வரவேண்டும். அங்கு சாதாரண மில்களில் சாதாரண ஆள்கள் இருக்கிறார்கள், இங்கே என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நஷ்டப்பட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். நமக்குத் தேவையானது புழுங்கல் அரிசி. பச்சரிசி என்றால் இரண்டரை ரூபாய்க்கு அரைக்கலாம். ஆகவே, மக்களுக்கு எது எது தேவை என்ற பார்த்துச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, செய்கிறோம். மக்களின் நன்மையைக் கருதிச் செய்கிறோம். சாதாரண மில்களில் அரைத்தால் 66 சதவீதம் அவுட்டோர்ன் வருகிறது, ஆனால் இங்கு 68 சதவீதம் வருகிறது. அதோடுகூட அரிசியேகூட கூடுதல் வருகிறது இங்கு. எனவே, அதை வைத்துத்தான் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறோம். நிர்வாகக் கோளாறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த நஷ்டம் இயற்கையாக ஏற்படுகிற நஷ்டம்தான்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நஷ்டம் ஏற்பட்டுத்தான் தீரும் என்று ஒரு அமைச்சர் பதில் சொல்கிறார் என்றால் அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்லவே முடியாது. நஷ்டப்படும், நஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்க முடியும் என்றால் அதை லாபமாக மாற்ற முடியவே முடியாதா? முடியாது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஒரு கமிட்டி போட்டு தீவிரமாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியது அவசியம். நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் என்று சொல்வது ஒரு நியாயமான வாதமா? எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு சர்வகட்சிக் குழு போட்டு நிலைமை என்ன என்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். நாங்களாவது தெரிந்துக்கொள்ளலாம். மார்டன் ரைஸ் மில்களை லாபத்தில் நடத்த முடியுமா என்று கண்டு பிடித்துக்கொள்ள அது வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முடித்துக்கொள்ளுங்கள் 25 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விவசாயிகளுக்கு என் அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கருணையோடு எத்தீப் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கூடுதல் கொடுப்பதில் எனக்குக் கூட மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இது விவசாயிகளுக்குப் போதவில்லை பாவம். அப்பாவி ரூ. 40க்கு விற்று இடைத் தரகர்கள் அல்லவா ரூ. 70 என்று அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இடையில் உள்ள வர்த்தக சூதாடிகள் அல்லவா லாபத்தை அடைகிறார்கள். 480 கோடி வரவு செலவில் பத்து கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு சப்சிடைஸ் செய்தால்கூட சட்டசபை அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆனால் அந்த லாபம் விவசாயிகளைச் சென்றடைவதில்லை. அந்த லாபத்தை பொது மக்களும் அடையவில்லை. இடையில் உள்ள தரகர்கள் . . .

1974 ஆகஸ்ட் 16]

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : இடையில் இருக்கிற இடைத் தரகர்கள்தான் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் பலனை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மத்திய அரசினுடைய திட்டங்கள்தான் என்று இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட பத்திரிகையில் ஒரு ஆர்டிகிள் வந்திருக்கிறது. அதை அம்மையார் அவர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்திய அரசு மத்திய அரசு? என்றால் பார்லிமென்டில் போய் பேசுங்கள் இங்கே உள்ள நிலைமை என்ன இந்த ஊரில் இருக்கிறீர்கள் மதராஸில் ஒட்டு வாங்கி வந்திருக்கிறீர்கள் என்பது ஞாபகத்தில் இருக்க வேண்டும். சென்ட்ரல், சென்ட்ரல் என்று பார்லிமென்டு மெம்பர் மாதிரி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள பிரச்சினையை புரிந்துக்கொண்டு அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும். அதற்காகத்தான் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக நாம் இங்கு வந்திருக்கிறோம்.

THIRU M. A. LATHEEF : We are discharging our duties in a parliamentary democracy. This is also a State Parliament.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆக, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது நான் சொல்ல முற்படுவதெல்லாம், உங்கள் கண் காணிப்புக் குறைவாக இருக்கிறது, கொள்முதலே வியாபாரிகளைக் கொண்டு செய்யச் சொல்கிறீர்கள். ஒரு லோட் எடுத்து வா என்று சொல்கிறீர்கள், அவர்கள் ஒன்பது லோட் எடுத்து வருகிறார்கள். இப்படி எவ்வளவு கடத்தப்படுகிறது என்பதை சங்கச்சாவடிகளுக்குச் சென்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் மாறுவேடத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறை அங்கங்கே போய்ப் பார்க்கவேண்டும், சங்கச் சாவடிகளில் என்ன நடக்கிறது என்று. ஒழுங்காகக் கண்காணிக்கிறார்களா? அவரவர்கள் லாரிக்கு இவ்வளவு, வண்டிக்கு இவ்வளவு தலை மூட்டைக்கு இவ்வளவு என்று ரேட் வைத்துக்கொண்டு கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலையில் உங்கள் நிர்வாகம் இருந்தால் பஞ்சத்தில் பறக்கவேண்டிய நிலைக்கு கொண்டு வந்து விடுவீர்கள். இன்று மக்கள் கொதிப்படைந்திருக்கிறார்கள். மூன்று படி அரிசி போடுகிறேம் ரூபாய்க்கு என்று சொல்லி இன்று படி அரிசி ஐந்தரை ரூபாய்க்கு விற்கிற இந்த நேரத்தில் நிலைமையை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அரிசி வாங்கி சோறுக்கி தண்ணீர் ஊற்றி உப்பையாவது போட்டு சாப்பிடலாம் என்றால் உப்புக்கு கூட கதியில்லாத நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அந்த அளவிற்கு உங்கள் உணவுக் கொள்கை தவறான பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. திருக்கோவிலூரில்கூட பார்த்தோம். எவ்வளவோ மூட்டைகள் வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு போனதாகச் சொன்னார்கள். என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தீர்கள்? இன்ஸ்பெக்ஷன், அது இது என்று இப்மாதிரி டிலே செய்தால் யாருக்கு பயம் இருக்கும்? ஒருவருக்கும் இருக்காது பயம். திருவாரூரில் கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சாக்குப்பைகள் காணவில்லை. என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள்? நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. தேர்தல் வரப் போகிறது, எங்கேயோ போயே போய் விட.....

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி : உங்களைப் போன்ற திறமையான வக்கீல்கள் அட்டெண்ட் செய்து வழக்கை இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி: வர்த்தகர்களையும் சமாளிக்க வேண்டும். வக்கீல்களையும் சமாளிக்க வேண்டும். அதுதான் நிர்வாகம். முன்னாள் அமைச்சருடைய மகன் கடையில் திருட்டு போகிறது என்றால் பாருங்கள். ஒரு எம்.எல்.ஏ. யின் அண்ணனும் அண்ணன் மகனும் கொலை செய்யப் பட்டார்கள். யார் குற்றவாளிகள் என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பல முக்கியமான காரியங்கள் இருக்கும்பொழுது இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் நீங்கள் எங்கே நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள்? ஆக, இன்று மக்கள் உணவுப் பிரச்சினையோடு நீங்கள் விளையாடுவதை மிக மிக வேதனையோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தாக வேண்டும். தஞ்சையில் எப்போது நெல்போகும், குறுவை அறுவடைக்குப் பின் போகும். ஜூனில் என் போகிறது? விவசாயிகளிடம் பத்து லட்சம் டன் ப்ரொக்யூர் செய்கிறீர்கள்.

Eighty per cent of the purchases are made in the open market and 60 to 70 per cent of it relate to non-food articles.

உங்கள் கூட்டுறவு அங்காடிகள் என்ன செய்கின்றன? உணவுப் பொருள் தவிர மற்ற பொருள்களில் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் கொள்கை, உங்கள் நிர்வாகம், உங்கள் போக்கு இவைகளில் மக்கள் நம்பிக்கை இழக்கக்கூடிய அளவில் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் செய்வதை அம்மையார் அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நேரடியாக அறுவடை காலத்தில் விவசாயிகளிடத்தில் மற்ற ஒப்பன் மார்க்கட் வியாபாரிகள் மாதிரி செய்தால் நெல் அளக்க காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி: முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்யலாமா என்று கேட்கிறார்கள்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி: அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய விலையைக் கொடுத்துவிட்டுச் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி: தனியாருக்கு அனுமதி கொடுத்து விட்டு. இப்படி செய்கிறோம் கொடுங்கள் எனறால் கொடுப் பார்களா?

19:4 ஆகஸ்ட் 16]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மார்க்கெட் விலை கொடுத்து நெல் வாங்கினால், எந்த விலைக்கு அந்த நெல்லை வாங்குகிறோமோ அந்த நெல்லுக்குள் தான் அரிசி இருக்கிறது. அந்த அரிசியை என்ன விலைக்கு விற்பது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதுதான் 450 கோடி செலவு செய்து விடுகிறீர்களே அதில் கொஞ்சம் கொடுத்து விடுங்கள்.

Subsidise the price of agricultural products. What are the big projects you are carrying out to-day ? Nothing.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தயவுசெய்து கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் அப்படி அரிசி எல்லா மக்களுக்கும் கொடுத்தால் எத்தனை கோடியாகும் என்பதை அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலாவது அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்களுக்குத்தான் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துச் சொல்லச் சொல்லுங்கள். எங்களை ஏன் கேட்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு மல்லை ப. நாராயணசாமி: நாங்கள் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து இருக்கிறோம். 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தேவைப்படுகிறது.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி: தவறான கணக்கு. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டபோதே ரூ. 4 கோடி, ரூ. 5 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றுதான் சொன்னார்கள். நீங்கள் யாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள். 500 ரூபாய்க்கு மேலே சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்குத் தானே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு கருத்திருமன் அவர்களும் அடிக்கடி இங்கே அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கூறிவந்தார்கள். ரூ. 35 ஆக இருந்ததை ரூ. 50 ஆக ஆக்குங்கள் என்று. இப்போது அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கும் கொள்முதல் விலை ரூ. 73 ஆகும். ரூ. 33 என்று இருந்தபோது சென்னைக்கும், கோவைக்கும் போட்டதற்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 8 கோடி அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. ரூ. 33-க்கே அந்த நிலை என்றால், இப்போது 73 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் மார்க்கெட் விலை கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். அந்த விலையில் எவ்வளவு ஆகும் என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட உணவு அமைச்சர் சொல்கிற அளவுக்கு நமக்கு இழப்பு ஏற்பட வேண்டியிருக்கும்.

திரு ஆலடி அருணா: நாடு முழுவதற்கும் படியரிசி போடுவதற்கு ரூ. 25 கோடி செலவாகலாம் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த அவையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி: அன்று இருந்த உற்பத்தி விலை அடிப்படையில் சொல்லி இருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழ் நாட்டில் 4½ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். 10—20 லட்சம் மக்களுக்கு நாம் அளித்த போதே ரூ. 8 கோடி இழப்பு ஏற்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது, 4½ கோடி மக்களுக்கு ரூ. 25 கோடி செலவாகும் என்றால் எப்படி என்பதை நண்பர் அருணா அவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

திரு ஆலடி அருணா: அந்தக் கணக்கை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டில் இருக்கும் 4½ கோடி மக்களும் அரிசி கடைக்கு வருபவர்கள் அல்ல.

திரு கோவை செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 57 கிலோ கொண்ட ஒரு மூட்டை நெல் ரூ, 40 வாங்கியதை ரூ. 80-க்கு விற்கச் சொல்கிறது அரசாங்கம். இது வர்த்தக ரீதியில் செய்யும் காரியம் அல்லவா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நாளைக்குச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி: ஆகவே, ஏதோ கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து எங்களால் முடியாது என்று சொன்னால் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியாது, சமாளிக்க முடியாது என்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவ்வாறு சப்சிடைஸ் செய்து வருஷம் பூராவும் போட வேண்டுமா அல்லது அந்த "லீன்" மாதங்களில் மட்டும் போடலாமா என்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்த்து, அந்த வகையில் என்ன செலவாகும் என்பதை கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி அந்தப் பிரச்சினையை கவனிக்காமல், ஏதோ குத்து மதிப்பாக ரூ. 300 கோடியாகும், ரூ. 200 கோடியாகும் என்று சொல்லிவிட்டு, 5½ ரூபாய் ஒரு படியரிசி என்று நாங்கள் விற்போம் என்று சொல்வீர்களானால், நான் சொல்லவில்லை, மக்கள் சொல்வார்கள் உங்களுக்கு, நீங்கள் இங்கே இருக்கத் தேவையில்லை, வேறு வேலை பார்க்கலாம் என்று. இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சிகள் கொண்டுவந்திருக்கிற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்த்து சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு, நா. வீராசாமி]

எனக்கு முன்னுலே பேசிய திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், உங்களுக்குத் திறமை இருந்தால் உங்களுக்கு புத்திசாலித்தனம் இருந்தால் இதைச் செயயக்கூடாதா, அதைச் செய்யக்கூடாதா என்று இங்கே கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்த அம்மையாருக்கு இருக்கக் கூடிய மொத்தமான புத்திசாலித்தனத்தைக் கொஞ்சம் இந்திரா காந்திக்கு கடன் கொடுத்து அம்மையார் இந்திரா காந்தியை, நீங்கள் புத்திசாலித்தனமாக நடந்துகொண்டால் இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் அரிசி தவிர மற்ற உணவுப் பண்டங்கள் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய் இருக்காது, நீங்கள் புத்திசாலித்தனமாக உத்திரவு போட்டிருப்பீர்களானுல முன்னுலே ரூ. 80 விற்ற கம்பு ரூ. 100 ஆகியிருக்குமா, நீங்கள் புத்திசாலித்தனமாக நடந்துகொண்டிருந்தால் ஒரு மூட்டை ரூ. 70 ஆக இருந்த கேழ்வரகு. இன்றையதினம் ரூ. 140 ஆகியிருக்குமா, மக்காச்சோளம் ரூ. 80 ஆக இருந்தது ரூ. 190-க்கு உயர்ந்து இருக்காது என்று அங்கே பார்த்துச் சொல்லியிருப்பார்களானுல் நான் கொஞ்சம் பாராட்டியிருப்பேன்.

அது மட்டுமல்ல, அதே இந்திரா காந்தியைப் பார்த்து, பாராளுமன்றத்திலே ஒரு மந்திரி சொல்லுகிறார், மாதா மாதம் இரண்டு ரூபாய்கள் விலை வாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அது ஏறக்கூடாது என்று சொன்ன நேரத்தில், இந்திரா காந்தியே, கொஞ்சம் புத்திசாலித்தனமாக நடந்து கொள், அந்த வேலைவாய்ப்பை கட்டுப் படுத்தலாம் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் வரவேற்று இருப்பேன்.

அதேபோல், புதிதாக 3,000 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டு அச்சடித்து இருக்கிறார்கள். அந்த புத்திசாலித்தனத்தை அவர்களுக்குச் சொல்லியிருந்தால் இந்த நாட்டில் கஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்காது.

அதேபோல், உரத்தின் விலையை 100 சதவிகிதம் உயர்த்தும்போது இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் பாராட்டி இருப்பேன். இப்படி புத்திசாலித்தனம் பஞ்சம் இருப்பவர்களிடத்தில் சொல்வதற்கு பதிலாக, புத்திசாலியான இந்த அரசாங்கத்தைப் பார்த்து இப்படி நடந்து கொள், அப்படி நடந்து கொள் என்று சொல்வது எப்படி நியாயம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சிகள் உருப்படியான யோசனைகளை இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு சொல்வார்கள், அதன் மூலம் இந்த நாட்டு மக்களை நம்மால் ஓரளவிற்குக் காப்பாற்ற முடியும் என்று நான் எண்ணிக் கொண்டு இருந்தேன். ஆனால் நண்பர் கோவை செழியன் சொன்னார்கள், உங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரும்போதே, அது நிறைவேறும் என்ற எண்ணம் இல்லை, இருந்தாலும் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு இருக்கும் வருத்தம் எல்லாம், எதிர்க்கட்சிகள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது போல், எதிர்க் கட்சிகள் எப்படி செயல் படுகின்றன என்பதைச் சொல்வதற்காக நாங்களும் ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து எங்களுடைய கருத்துக்களைச்

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

சொல்ல வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதன் மீது வேண்டுமானால் நாங்கள் வாக்களிக்காமல் இருக்கலாம். பாவம், அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு நாம் விரும்பவில்லை. இதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான முதலில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

** ** **

[நண்பகல் 12-00]

THIRU G. R. EDMUND : I have not raised any point of order. I am only requesting the Chair to expunge certain portion of the speech of the hon. Member, Thiru Veeraswamy.

நான் கேட்டுக் கொள்வது, அந்தப் பகுதியை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையிலே எழுப்பப்படுகிற குற்றச்சாட்டுக்கள்—"ஸ்வீப்பிங் அலிகேஷன்ஸ்" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளாக இருக்கக் கூடாது. அண்ணா தி. மு. க. வைச் சேர்ந்த கோவைச் செழியன் அவர்கள் கூட * * * *] என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட வாசகங்களை இந்த அவையிலே சொல்வது நல்லது அல்ல. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட வாசகங்களை இந்த அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்திரவிடுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, இதைத் தொடர்ந்து நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை, நான் ஒன்று கேட்கிறேன். இந்த நாட்டின் மீது அக்கறை உள்ளவர்கள், விசுவாசி இறங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள், தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள், சட்ட மன்றத்தில் தன்னுடைய கடமையை சரியாக ஆற்ற வில்லை என்றால், அந்த உறுப்பினரை பதவியிலிருந்து திரும்ப அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசுகிறவர்கள்—நான் பணிவோடு கேட்கிறேன்—இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு வராமல் வெளியே இருந்து கூச்சல் போடுவது முறைதானா? இதைவிட இப் பொழுது நாட்டில் பெரிய முக்கியமான பிரச்சினை என்ன இருக்கிறது? ஒரு எதிர்க் கட்சியின் பொறுப்பான தலைவர், இந்த ஆட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்கிறவர்கள், காரணம் அரிசிப் பிரச்சினை என்று சொல்கிறார்கள்—அதைக் கூட இங்கே எடுத்துச் சொல்வதற்கு வராமல் அப்படி இந்த நாட்டில் வேறு என்ன குடி முழுகிப்போகிறது? அப்படி ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இருப்பது தனிப்பட்டவருடைய உரிமையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற பொறுப்பில் இருக்கும் பொழுது அப்படி வராமல் இருப்பது முறைதானா?

---

*மாண்புமிகுப் பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க ஆகற்றப்பட்டது.

1974 ஆகஸ்ட் 16]

ஆலடி அருணா : * * * *

மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய தலைவரைப் பற்றி சொல்லும்பொழுது அவரையும் சேர்த்து தான் சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் சொல்வது முறையல்ல. எந்த ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினரையும் இழிவுபடுத்திக் கொள்கிற வகையில் ஒரு வாசகம் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, அந்த வாசகங்களை இந்த அவையின் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஆலடி அருணா அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி.

* * *

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் கடந்த டிசம்பர் மாதத்தில் நடந்த சட்டமன்ற கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்பொழுது ஏறத்தாழ 1½ மணி நேரத்திற்கு மேலாகப் பேசியிருக்கிறார். (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு) எதற்காக சிரிக்க வேண்டும்? அன்றைக்கு இந்த அவையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது ஏறத்தாழ 1½ மணி நேரத்திற்கு மேலாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் மேலும் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்காமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு அவர் இந்த மன்றத்திற்கு வருவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னொரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கே 14 பேர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறோம். எங்களால் [*] என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் இந்த நேரத்தில் ஏதாவது அவசியம் ஏற்பட்டால் எங்கள் தலைவர் இந்த மன்றத்திற்கு வருவார்கள்.

மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரே ஒரு திருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சபை குறிப்பில் அவர் 1½ மணி நேரம் பேசியதாகக் குறிப்பு இல்லை. அதிகாரப் பூர்வமாகப் பேசியதாக அவைக் குறிப்பில் இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : நான் சொல்வதற்குக் காரணம் எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. தனனுடைய கடமையை இங்கே வந்து ஆற்றினால் நாங்கள் கூட தெரிந்துகொள்ள முடியும்; தவறு இருந்தால் திருத்திக் கொள்ள முடியும். இந்த அவையிலே பேசினால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள்: அவர்கள் தக்க பதில் சொல்வார்கள்.

**மாண்புமிகுப் போவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[தீரு. நா. வீராசாமி] [1964 ஆகஸ்ட் 16

கோவை செழியன் அவர்கள் அதிகாரிகளே கடமையாற்ற முடியாமல் திடீர், திடீர் என்று ஏன் மாற்றுகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது போக்கு வரத்துத் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு இராமச் சந்திரன் அவர்கள் 1962-ல் ஒரு ஜூனியர் என்ஜினியராக சென்னையில் இருந்தார்கள். அவர்களே திடீரென்று ஆரணிக்கு மாற்றிவிட்டார்கள், காலே 10 மணிக்கு மாற்றினார்கள். அப்போது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த மதிபழகன் அவர்கள் ஏன் இப்படி திடீரென்று மாற்றினீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் ஆரணிக்கா மாற்றினோம், ஈரோட்டுக்கு அல்லவா மாற்றியிருக்கிறோம் என்று பதில் சொன்னார்கள். காலே 10 மணிக்கு ஆரணிக்கு மாற்றினார்கள்: அதிலிருந்து 3 மணி நேரத்திற்குள் ரோட்டுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். மாலே 6 மணிக்கு அவர்கள் கன்னியாகுமரிக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். இப்படி ஒரே நாளில் 3 முறை மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், கோவை செழியன் அவர்கள் சினிமாப் படம் எடுபவர்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், சினிமாத் துறையில் கதாநாயகனோடு கதாநாயகி ஒத்துழைக்கவில்லே என்றால் உடனே கதாநாயகியை மாற்றிவிடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இந்த நாட்டினுடைய கதாநாயகனை இருக்கின்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தன்னுடன் ஒத்துழைக்காத அதிகாரிகளே மாற்றுவதில் என்ன தவறு? அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமா?

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, கதாநாயகனோடு கதாநாயகி ஒத்துழைக்கவில்லே என்றால் மாற்றிவிடுகிறார்கள் என்று உதாரணம் சொன்னார்கள். மெத்த மகிழ்ச்சி. அப்படியானால் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் நீங்கள் போடுகின்ற உத்தரவுகளே அமுல் நடத்த மறுக்கிறார்கள் எனறால், நீங்கள் போடுகின்ற உத்தரவு அப்படி இருக்கிறது; செயல்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது; செயல்படுத்த முடியாததால் நீங்கள் மாற்றிவிடுகிறீர்கள். ஒரு அதிகாரியை ஒரே நாளில் மூன்று முறை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பெயர் நிர்வாகமா? இன்னுமொரு குற்றச்சாட்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு கிளாரிபிக்கேஷன் என்று சொல்லிவிட்டு நீண்ட விளக்கம் சொல்வது சரியல்ல. ஒருவர் பேசும்போது கிளாரிபிக்கேஷன் என்றால் ஒரிரு வார்த்தைகளில் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துவிட வேண்டும். உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு நிறைய வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அப்போது நிறைய பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் இப்போது உட்காருங்கள்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் அரிசி கிடைக்காததற்கு அரசாங்கத்தின் குறைபாடு என்று சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் அதை மறுத்து, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்த முறையில்தான் விவாதம் இருக்க வேண்டும். அதல்லாமல் ஏதோ லாவணி கச்சேரி மாதிரி இந்தச் சபை நடக்கிறதே.

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு எஸ். வடிவேல்]

நானும் நீண்ட நாள் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். இந்த மாதிரி எப்போதும் நடப்பதில்லை. இங்கே ஒரு சிறு தவறு நடந்திருக்கிறது. லெவியை ரத்து பண்ணினார்கள்; அதனால் வந்த வினை தான் இது. இந்தப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண்பதற்குப் பதிலாக என்னென்னவோ பேசுகிறார்களே. "நெற்றிக்" கண்ணைக்காட்டினும் குற்றம் குற்றமே என்று உரைத்த நக்கீரன் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் அல்லவா நாம். அந்தப பரம்பரையினர் அமைத்த சட்டமன்றம் அல்லவா இது. அதை நீலைநிறுத்த வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் வீராசாமிக்கும் எனக்கும் இருக்கிற அக்கறை எல்லாம், இந்தத் தாழ்வாரத்தில் வந்திருந்து கையெழுத்துப் போட்டவர் உள்ளே வந்து கொஞ்சம் உட்கார்ந்தால் என்ன என்பதுதான்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : சட்டமன்ற உறுப்பினர் கட்டாயம் சபைக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ஆகவே, கட்டாயம் சபைக்கு வரவேண்டுமென்று சொல்ல யாருக்கும் உரிமை இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வரவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஒரு பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல் கோட்பாடு இவைகளைக் கடைபிடிப்பவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வந்து பணியாற்ற வேண்டும். தாழ்வாரத்திலே வந்து சம்பளம் வாங்குவதற்காக கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள் என்ற நீலை இல்லாமல் சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளே வந்து மக்களுக்குப் பணியாற்ற வேண்டும். தலைவரே அந்த முறையைக் கடைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் தொண்டர்கள்எப்படிக் கடைப் பிடிக்க முடியும் ?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அதே பண்பாட்டை, நாகரீகத்தை இந்த மன்றத்திற்கு வந்து பேசிக்கொண்டிருந்தபோது நீங்கள் கடைப் பிடித்திருந்தால் அவர்கள் நிச்சயம் தொடர்ந்து வந்திருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் நீங்கள் எல்லாம் வருகிறீர்களே. அதை ஒப்புக்கொண்டுதான் வருகிறீர்களா ? நீங்கள் வரும்போது என் அவர்கள் வரக்கூடாது ?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : எங்கள் தலைவரைத்தான் நீங்கள் பேச விடவில்லையே தவிர எங்களை அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இப்போது சபாநாயகராக இருப்பவர் முன்னால் சபைக்கு வராமல் இருந்தாரே. அப்போது உங்கள் கட்சியிலிருந்து அவர்மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா ?

திரு. நா. வீராசாமி : அரிசிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு நல்லமுறையிலே சமாளித்திருக்கிறது. உண்மையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைத் தவிர வேறு எந்த அரசாக இருந்தாலும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சனையை நிச்சயமாகச் சமாளித்து இருக்க முடியாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

பதுக்கல்காரர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. கள்ளக் கடத்தல்காரர்களுக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. 7 மாத காலத்திலே இந்த அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் காலத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் 5,738. அதிலே பதுக்கல்காரர்கள் 625 பேர். கடத்தல் வியாபாரம் செய்தவர்கள் 4,913 பேர். இந்த 7 மாத காலத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட அரிசியின் அளவு 17,466 குவிண்டால்; நெல்லின் அளவு 27,676 குவிண்டால்; சிறு தானியங்களின் அளவு 1,176 குவிண்டால்.

அதே கால அளவில் பதுக்கல் செய்யப்பட்ட உணவு தானியத்தின் மதிப்பு 62 லட்சம்; கடத்தல் செய்யப்பட்ட உணவு தானியத்தின் மதிப்பு 11 லட்சம். இவை அல்லாமல் ரயில் மூலமாகவும் கடத்தல் நடைபெற்றதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம் என்பதை இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். லாரிகளிலே கடத்தப்படுகிறது என்றால் அது இந்த மாநிலத்தவர்களின் பொறுப்பு. ஆனால் ரயில் யாருடையது? தமிழ்நாட்டு அரசினுடையதா? அதிலே இருக்கின்ற பணியாளர்கள் தமிழ்நாட்டு அரசு ஊழியர்களா? ரயிலிலே அரிசி போகிறது 713 குவிண்டால். ரயிலிலே போன நெல் 112 குவிண்டால். அது கூட வேடிக்கை அல்ல. குட்ஸ் வண்டியிலே அரிசி போகிறது. ஏறத்தாழ 300 குவிண்டால் அரிசி குட்ஸ் வண்டியிலிருந்து நம்முடைய திறமையான அதிகாரிகள் தைப்பற்றியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ரயிலிலே போனதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாகர்கோவிலிலிருந்து போலீஸ் வானில் 3,000 மூட்டை அரிசி போனதே. அதற்கு யார் பொறுப்பு?

திரு. கோவை செழியன்: ரயில்வேயை யார் நடத்துகிறார் என்று வீராசாமி கேட்டார். மத்திய அரசு நடத்துகிறது, ரயில் போக்கு வரத்தில் தவறு நடந்தால் கண்டுபிடிப்பதற்கு ரயில்வே போலீஸ் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரயில்வே போலீஸ் மாநிலத்தின் கையில் இருக்கிறது. ஆகவே, ரயில் மூலம் கடத்தல் நடைபெற்றால், தவறு நடைபெற்றால் அது மாநில அரசினுடையதே அல்லாமல் டில்லி அரசினுடையதல்ல. நான் டில்லி அரசுக்கு வக்காலத்து வாங்கவில்லை. நடைபெற்ற தவறு ரயில்வே போலீசினுடையது, மாநில அரசினுடையது தான்.

திரு. நா. வீராசாமி: இங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளின் நடவடிக்கையின் காரணமாகத்தான் தவறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரயில் மூலம் கடத்தக்கூடிய அளவுக்கு சில அதிகாரிகள் அல்லது இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஒத்துழைப்போடு நடந்திருக்கிறது என்றால் இந்த அரசு எப்படிப் பொறுப்பாகும்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னென்னமோ சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் இந்திரா காந்தியின் ஒத்துழைப்போடு அரிசி கடத்தினார்கள் என்ற முறையிலே பேசுகிறார்கள். இதெல்லாம் முறைதானா?

1974 ஆகஸ்ட் 16]

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : போலீஸ் வானில் நாகர்கோவிலில் இருந்த அரிசி போச்சே. அதற்கு யார் பொறுப்பு ? எந்த அதிகாரி பொறுப்பு ?

திரு. நா. வீராசாமி : இதில் கட்சியே கிடையாது.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : இதில் என்ன பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் நீங்கள் எழுப்பப் போகிறீர்கள் ?

திரு. முனு ஆதி : ஒரே ஒரு விளக்கம் கேட்கவேண்டும். ரெயில்வேயில் வந்த சரக்குகளைத் தமிழ்நாடு போலீஸ் பிடித்திருக்கிறது. யார் யாரைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்கிற விவரம் இருக்கிறது என்ருர்கள். இதில் தி.மு.க. காரர்கள் எத்தனை பேர் ? எத்தனை அ.தி.மு.க. காரர்கள் பேரில் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது ?

திரு. நா. வீராசாமி : கள்ளக் கடத்தலில் கட்சியே கிடையாது. காங்கிரஸ் காரர்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்கிறார்கள். அ.தி.மு.க. காரர்கள் செய்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே அப்படிச் சில சமூக விரோத சக்திகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் அவர்கள் மீது எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கிறதா இல்லையா என்ருல்—கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதைப் பாராட்ட மனம் இல்லாவிட்டாலும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா ? பெட்ரோல் வான என்று சில் போட்டு லாரி போகிறது. சந்தேகப்பட்டு அதிகாரிகள் மிகத் திறமையாக அதைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். அதில் அரிசி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்த லாரிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய சில கருவிகள்—அதில் அரிசி கடத்துகிறார்கள். அவைகள் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தி அரிசியைக் கைப்பற்றியிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகி விட்டது. இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்படி அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறது. இதைப் பாராட்ட வேண்டாமா ? பாராட்டினர்களா என்ருல் இல்லை. பூரண மதுவிலக்கை நவம்பர் மாதத்தில் இருந்து கொண்டு வருவது என்கிற நல்ல முடிவை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறதே, அதற்காகவாவது பாராட்டினர்களா ? நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன். இவர்கள் பூரண மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருகிறார்களே, நாம் ஆட்சிக்கு வரப் போகிறோமே, எப்படிச் சமாளிப்பது என்கிற பயத்திலே—இந்த மதுவை அப்படியே நீடிக்கச் செய்ய என்ன செய்யலாம் என்பதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் பேசியது உண்டா இல்லையா என்பதை மனச்சாட்சியோடு சொல்ல வேண்டும்.

திரு. முனு ஆதி : பேசியது உண்டு என்று சொல்கிறார்களே, அதற்கு ஆதாரம் இருந்தால் சொல்லட்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : உங்கள் தலைவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு—மதுவைக் கொண்டு வரலாம் என்று முடிவு எடுத்தபோது அதை ஒத்துக்கொண்டுதானே இருந்தார்கள்.

திரு. முனு ஆதி : அப்படிச் செய்த தவறைத்தான் இப்போது அனுபவிக்கிறோம்.

திரு. நா. வீராசாமி : எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். கட்சிக் கூட்டத்தில் அருமை நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் பெண்கள் எல்லாம் மதுவைக் குடிக்கிறார்கள், ஆகவே, மதுவைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று பேச வில்லையா ?

திரு. ஆலடி அருணா : திரு சீனிவாசன் அப்படிப் பேசவில்லை என்பதை நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மெண்ட் : அரசாங்கம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திரும்ப அமல்படுத்த இருக்கிறது, அதை நீங்கள் பாராட்டினீர்களா என்று கேட்கிறார். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதை நாங்கள் எதிர்க்க வில்லை. வரவேற்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் பூரண மதுவிலக்கு வேண்டு மென்றுதான் சொன்னோம். அப்படி இருக்க தவறான ஒரு கற்பனையில் வெளியில் உள்ள மக்கள் தவறாக உணர்ந்து கொள்ளத் தக்கவகையில் பேசவேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : உலகத்தில் குதிரைப் பந்தயத்தையே நாங்கள் தான் தைரியமாகத் தடுத்திருக்கிறோம். ஒழித்திருக்கிறோம். அதில் கூட லஞ்சம் வாங்கியிருப்பார்கள்—குதிரையிடத்தில் லஞ்சம் வாங்கி யிருப்பார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அந்த அளவுக்கு ஆக்கிவிட்டீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : க்ளோப் தியேட்டரில் யார் யாரிடத்தில் வாங்கி கொண்டு எவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் கையெழுத்துப்போட்டு அளித்திருக்கி றார்கள்—பின்னர் எப்படி அதைச் சொன்னார்கள் என்கிற உண்மை தெரியாதது அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : க்ளோப் தியேட்டர் விவகாரம் குற்றச் சாட்டில் ஒன்றாக இருக்கிறது. எங்கள் கட்சியின் சார்பாக திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தது உண்மை. அதில் எந்தவிதமான உள்நோக்கமும் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உள்நோக்கம் இல்லாமல் கையெழுத்துப் போட்டார்கள், கையெழுத்துப் போட்டிருப்பதாகக் கூறு கிறார்களே, அதில் தவறு நடந்திருப்பதாக பிரதமரிடம் கொடுத்தார்களே அதைத்தான் விளக்கினேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 16]

திரு. நா. வீராசாமி : எல்லாவகையிலும் ஆளுங்கட்சியின்மீது குறை காண வேண்டும், குற்றம் காணவேண்டும், மனுக் கொடுக்க வேண்டும், ஊர்வலம் போகவேண்டும்—காவலர் குடியிருப்புகளில் மறியல் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் செய்து—கடைசியாக ஒன்றுமே முடியவில்லையே—மாதக்கணக்கில் ஒருவர் இருவரைத்தானே இந்தப் பக்கமும்—அந்தப் பக்கமும் இழுக்க முடிகிறது எனச் சோர்ந்து 1976-ல் தேர்தல் வரும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் வீலைவாசி ஏற்றம் ஒரு வாய்ப்பாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியில் இருக்கிற எந்த உறுப்பினரும் விலைவாசி ஏற்றத்தை வரவேற்கவில்லை. மக்களைப்பற்றியே சிந்திக்கிறோம். அதிகாரிகளிடத்தில் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறோம். மக்களுக்கு அரிசி தொடர்ந்து கிடைத்துவர கடுமையான இந்த இரண்டு மாதங்களையும் சமாளிக்க தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த ஆட்சி போடுகிற திட்டங்களைவிட, இந்த ஆட்சி எடுக்கிற நடவடிக்கைகளைவிட, இந்த ஆட்சி உருவாக்குகின்ற சட்டங்களைவிட இனி வேறு ஒரு ஆட்சி வந்து நடத்தபோவதில்லை. அதற்காக முதலமைச்சருக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்கிறேன். இந்த நாட்டில் இருக்கிற தீய பழக்கங்களுக்கு எல்லாம் முட்டுக்கட்டை போட்டார்கள். சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்களை ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக் கொள்வார்கள் போல இருக்கிறது. எப்படியோ நாட்டில் நீலம ஒழிந்தால் போதும். ஆகவே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கண்டித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : சினிமாவை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சினிமாத் தொழிலில் யார் யார் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். முதலமைச்சரின் குடும்பமே சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பது. அவரைப் பழிவாங்க இவர் அப்படிச் சொல்கிறார ?

திரு. நா. வீராசாமி: எனக்கும் தலைவருக்கும் தகராறு வந்தது என்பதற்காக நான் எப்போதும் மருத்துவமனைக்குப் போனது கிடையாது.

திரு. கோவை. செழியன் : மருத்துவமனையைப்பற்றி எப்போதும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவமனையில் இருந்து பிடித்துத்தான் வெளியே தள்ளிவிட்டார்கள். உங்களுக்கு வேண்டியவரிடத்தில்தான் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. அவரையே அவமானப்படுத்த இப்படிச் சொல்கிறீர்களா ? மாதத்திற்கு ஒருமுறை இப்படி சின்சியாரிடியை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருப்பது சரி அல்ல.

திரு. நா. வீராசாமி : ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். திரு கோவை செழியன் இந்த மன்றத்தில் பலவற்றுக்கும் நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அவர் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்ததுபற்றி நீதி விசாரணை

[திரு. நா. வீராசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

நடத்த—தயவுசெய்து—அவர் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாரா என்று கேட்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீதி விசாரணை வைக்க உங்களுக்குத் துணிவு இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரி அல்ல. அடுத்தாக திரு. நா.வெ. குருசாமி பேசுவார்.

[பிற்பகல் 12-30]

திரு. நா. வெ. குருசாமி : துணைத்தலைவர் அவர்களே, ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று முக்கியமாக கடந்த 4 நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் இந்த நாட்டில் அரிசி விலை உயர்ந்து விட்டது. அரிசிப் பிரச்னையில் ஆளுங் கட்சியினர் ஒழுங்காக நிர்வாகம் செய்யவில்லை. அதனால் தமிழ்நாட்டிலே யுள்ள மக்களெல்லாம் மிகுந்த வேதனையுடன் மிகுந்த அதிகமான விலையில் அரிசி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்த அரசுதான் என்று திட்டவட்டமாகக் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் கூறும்போது கூடச் சொன்னார்கள், இரண்டு மாதம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், அதற்குப் பின்பு அரிசி விலை குறைந்துவிடும் என்று. இரண்டு மாதம் வரை இந்த நாட்டு மக்கள் சாக வேண்டுமா என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசி விநியோகத்தில் மிகவும் தவறான சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரிசி விநியோக கூசென்ஸ் கொடுக்கும்போது ஆளுங்கட்சிக் காரர் எதிர்க்கட்சிக்காரர் என்ற பாகுபாட்டுடன்தான் இந்த அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, பெல்ட் வரியாவில் பச்சத்தில் உள்ளவர்களுக்கு கொடுத்தவிடு, அதற்கு 5 மைல்கள் இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? ஆளுங்கட்சிக்கு ஒரு விதமாகவும், எதிர்க்கட்சிக்கு ஒரு விதமாகவும் இருந்து கொண்டிருப்பதுதான்.

இந்த லெவி முறையில் நீங்கள் இரு உத்தரவுகளைப் போட்ட காரணத்தினால், இம்மாதிரி மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை வருகிறது குறிப்பாக, ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொரு இடத்தில் பேசும்போது முரண்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற காரணத்தால் இம்மாதிரி திடீரென அரிசி விலை உயரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் நல்லமுறையில் நீங்கள் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து நடந்திருப்பீர்களானால், இம்மாதிரி கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

கடந்த 3 நாட்களுக்கு முன்பாக, இந்த மன்றத்தில் ஒரு அமைச்சர் கூறினர். இன்னமும் ஒரு ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுவோம் என்று கூறினர். எப்படி நீங்கள் போடமுடியும் என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்து இன்னும் 3 படி போடுவோம் என்று சொல்லி மக்களை வீணாக ஏமாற்ற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் திருத்திக் கொள்கிறேன், ரூ. 1-க்கு ஒரு படி போடுவேன் என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது ஒரு படி அரிசி ரூ. 5 ரூ. 6, என்று விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்த அரசுதான், சரியான முறையில் நிர்வாகம் செய்யாததுதான் என்று குற்றம் சாட்டவிரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு அமைச்சரும் இம்மாதிரி பேசுவது, வில்லாசியால், பஞ்சத்தால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஏழை மக்களைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடுவது போலிருக்கிறது.

இரண்டு நாளைக்கு முன்பாக ஒரு அமைச்சர் சொன்னார், எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் ரூபாய்க்கு 3 படி போடுவதற்கு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் விவசாயம் செய்பவர்களை ஏதாவது தடுத்தார்களா ? விவசாயம் நல்ல முறையில் ஆக்க பூர்வமான முறையில் இருக்கவேண்டும், செய்யவேண்டுமென்றுதான் எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரி உங்களுடைய பேச்சுகளை நேரத்திற்கு ஒரு முறையாக இருந்த காரணத்தால் இன்று உங்களை பழுமுடியாத கட்டத்திற்கு நீங்கள் சதி செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. முன்னுக்குப் பின் முரணான அறிவிப்புகளாலும், திடீர் அறிவிப்புகளாலும் நாட்டில் செயற்கை அரிசிப் பஞ்சத்தை ஏற்படுத்தியதற்கு இந்த அரசுதான் காரணம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சர் பிறந்தநாள் வந்துவிட்டால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வியாபாரிகளும் விவசாயிகளும், அதிகாரிகளும் கலக்கம் அடைகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குச் சென்று ஒரு மூட்டை சிமெண்ட் எடுக்க வேண்டுமென்றால், ரூ. 12-க்கு மூட்டை ஒன்று எடுக்கவேண்டுமென்றால், ரூ. 5 முதலமைச்சர் நிதிக்குக் கொடுத்து விட்டுத்தான் வாங்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இம்மாதிரி கேட்டு, பட்டினிச் சூழ்நிலையை மேலும் வளர்த்து, இந்த நாட்டு மக்களை வாட்டி வதைக்கலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக் கூடாது ; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி நிர்வாகங்களை கட்சிப் பாகுபாடற்ற முறையில் நீங்கள் நடத்த வேண்டும்.

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

இனத் துவேஷத்தையும் இந்த அரசு கையாள்கிறது. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கையாள்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அண்டை மாநிலங்களோடு நமக்குள்ள நல்லுறவு கெட்டுப் போவதற்கு ஒரு எற்பாடாக இருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி இனப் பூசல்களை எற்படுத்தியவர்களை நீங்கள் கைது செய்திருக்க வேண்டும்.

மேலும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நமது தமிழகத்தில் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. படித்தவர்கள் எல்லாம் வீதியில் வேலை, வேலை என்று கேட்டு, சு. 5,000 கொடுத்தால் வேலை கிடைக்குமோ என்று அலையக் கூடிய அவல நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

காலேஜ் அட்மிஷனில் கூடப் பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. சு. 1,000, சு. 2,000 கொடுத்தால்தான் காலேஜ் அட்மிஷன் கிடைக்கு மென்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு எல்லாம் இந்த அரசுதான் காரணம். உர விலை உயர்வா? மத்திய அரசு, அரிசி விலை உயர்வா? மத்திய அரசு என்று நீங்கள் மத்திய அரசுமேல் பழிபோட்டு நழுவப் பார்ப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. ஆகவே, இதுபோன்ற விஷயங்களை நீங்கள் சரிவரப் பார்த்து, நல்லமுறையிலே ஆட்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீங்கள் அரிசிப் பிரச்னையை வைத்துத்தான் ஆட்சிக் கட்டிலில் ஏறி இருக்கிறீர்கள். இன்று நாட்டிலே இருக்கிற அரிசிப் பஞ்சத்தால் நீங்கள் அழிவது உறுதி. ஆகவே, உங்களது அரசு ராஜிநாமா செய்து மக்களுக்கு நல்ல எற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பாக விவாதிக்கப்பட்டு வரும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது, எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு நான் நிற்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமாக இல்லாமல், உணவு நெருக்கடியைப் பற்றி, சர்க்காருடைய கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானமாக இருந்திருந்தால் இந்த வாதப் போக்கு மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள்ளாக, தமிழ்நாட்டைப் பாதித்திருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை மீது இந்த விவாதம் சென்றிருக்க முடியும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதைப் பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரிசிப் பிரச்னையில் அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம் வந்திருக்குமானால் உதவிகரமாக இருந்திருக்க முடியும். தமிழ் நாட்டினுடைய கொடிய பாதையினை மடக்க உதவிகரமாக இருந்திருக்கும் என்று தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மான விவாதத்திலே இரண்டுவிதமான கருத்து வந்ததை நான் கவனித்தேன். மந்திரி சபை பூராவினமேல் நம்பிக்கையில்லையென்பது ஒரு கருத்து. நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

மந்திரி சபையின்மீது அல்ல, கலேஞர் பின்னால் போய்விட்டால் போதும் என்ற ஒரு கருத்து வந்தது. எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது தி.மு. கழகமும், அண்ணு தி.மு. கழகமும், என்னுடைய அபிப்பிராயத்திலே அநேகமாக நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். நடக்கிற பேச்சுக்களை கேட்கிற நேரத்திலே, அவர்கள் பேசுகிற தோரணையைப் பார்க்கிற நேரத்திலே, இருவரும் ஒன்றுபடக் கூடிய விதத்திலே நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் யாரும் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய குடும்பப் பாசம் என்ற தத்துவம் நல்ல தத்துவம்தான். அந்தக் கட்சி நெடுங்காலமாக அதைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தது. மறுபடியும் குடும்பப் பாசம் அவர்கள் முன்னால் வேலை செய்ய முடிகிறது என்பதை நான் பார்க்க முடிகிறது.

இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட விதத்திலே 4½ கோடி மக்களுடைய, அரிசி விலை எறியிருக்கிற பிரச்னையைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்திலே, வாதத்தினுடைய தரம் திசை திருப்பிவிடப்பட்டதும். பல்வேறு தரப்புகளுக்குத் திருப்பிவிடப்படுவதும், நிச்சயமாக நாம் செய்யக்கூடிய விஷயம் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அ.தி.மு.க. நண்பர்கள் புள்ளிவிவரத்தோடு பேசினார்கள். முடிவிற்கு வரும்போது, தனி விருப்பு வெறுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பகை உணர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, தலைவருக்கும் அவர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய பகை உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலே அவர்கள் ஒரு முடிவிற்கு வரக்கூடிய செயலைத்தான் நான் பார்த்தேன். அது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பகைமை போகவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொள்கை அடிப்படையிலே, தத்துவார்த்த அடிப்படையிலே மோதுவது நாட்டுக்கு நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது. வீண் பகையை வளர்க்கிற விதத்திலே அவர்களுடைய போக்குகள், தொடர்புகள் திரும்புவது ஆளுங் கட்சிக்கும் நல்லதல்ல. அடுத்து ஆட்சிக்கு வரமுடியும் என்று இன்றைக்கு தினம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கக்கூடிய இவர்களுக்கும் நல்லதல்ல என்ற அடிப்படையிலேதான் நான் இதனைப் பார்க்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவாதப் போக்கிலே வருகின்ற விஷயங்கள் எல்லாம் அந்த விஷயத்தைப் புலனுக்கக்கூடிய விதத்திலே அமைந்திருக்கிறது என்ற முறையிலேதான் நான் அதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து அரிசிப் பிரச்சினைக்கு வருகிறேன். இன்றைக்கு இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நெருக்கடி இருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்கவில்லை. விலைவாசிகள் எறியிருக்கின்றன,

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

அதையும் யாரும் மறுக்கவில்லே, ஆனல் தேசிய ரீதியிலே ஒரு அம்சமாக உள்ள நெருக்கடியின் அம்சமாகத்தான் தமிழ் நாட்டிலேயேும் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறுக்கிருர்களா என்று கேட்க விரும்பு கிறேன்.

நேற்றைய தினம் அம்மையார் அவர்கள் செங்கோட்டையிலே கொடியை ஏற்றிவைத்துப் பேசியிருக்கிருர்கள். இங்கே நம்முடைய முதல்வர் கலேஞர் அவர்களும் பேசியிருக்கிருர்கள். நேற்றைய தினம் அந்த அம்மையார் அவர்கள் "let us di pel gloom" என்று பேசியதாக இன்பர்மேஷன் பீரோவிலிருந்து வந்திருக்கிறது. பெரிய கொடிய நெருக் கடி தமிழ்நாட்டிலே மட்டுமல்ல, தேசத்திலேயே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலே மட்டுந்தான் நெருக்கடி இருக்கிறது என்று தனியாகப் பிரித்து வாதாடித் திருப்திப்பட்டுக்கொள்வது சரியல்ல.

இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு அம்சங்களேயும் கணக் கிலே எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். பண வீக்கம், ரூபாயின் மதிப்பு 24,25 காசு என்று வந்து விட்டது, படிக்கிறோம், அதனல் விலேவாசி ஏறத்தான் செய்யும், அது தவிர்க்க முடியாதது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 800 கோடி ரூபாய்க்கு நோட்டடிப்பு என்ற நிலேமை எல்லேக் கோடு 3,000 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்குப் போய்விட்டது, அதனலும் பணவீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல, திட்டக் குறிக்கோளிலே பெரிய வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக் கிறது, தேசிய வருமானமும் வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. இவ்வளவையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு எல்லோரும் ஒற்றுமை என்ற அடிப்படையி லே ஒன்று சேர்ந்து பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டுமேயல் லாது, எப்படியாவது ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துக்கொண்டு யார் யாரை எதிர்த்து ஓட்டை வாங்கலாம் என்று பொறுப்பான கட்சிகள் எல்லாம் செய்வது பொருத்தமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுத்துறை, இங்கே இருக்கின்ற துறை, செம்மையாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறதா என்பதையும் இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டிருக்கலாமா என்பதையும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்காமல் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் திருப்திகரமாக நடைபெற்றது போலப் பேசுவதும் சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எல்லோரும் சேர்ந்து இன்றைக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணுவதற்காக ஆய்ந்து பார்த்து இன்னும் எப்படி உஷாராக இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் பேசி முடிவெடுக்க வேண்டும்.

உணவு அமைச்சர் மன்னை அவர்கள் எனது தம்பியைப் போன்றவர், 30, 35 வருட காலமாக எனக்கு அவரைத் தெரியும். அவர்மீது எனக்கு எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சியும் கிடையாது. இந்த இலாகா இன்னும் எப்படிபெல்லாம் உஷாராக செயல்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று எல்லாம் நாம் விவாதிக்க வேண்டும். சோவியல்ஸ் சம்பந்தமாக இந்திய அரசாங்கம் பிடைப்பிடிக்கிற கொள்கையின் காரணமாகத்தான் இந்த நெருக்கடி

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

எற்பட்டது என்று பேசப்பட்டது. அதுவும் இருக்கலாம், வியாபாரிகள் காரணமாக இருக்கலாம். மான்சூன் பெய்லியர்ஸ் இருக்கலாம், எல்லாவற்றையும் வைத்து அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது சமுதாயத்தின் கழுத்தைப் பிடித்து நெறிக்கின்ற சமூக விரோத சக்திகள் இதில் புகுந்து கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதைத் தடுக்க இன்னும் சிறப்பாக இந்த உணவுத்துறை செயல்பட்டிருக்க வேண்டும், செயல் பட்டிருக்கலாம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே நெல்லை வெளியே கொண்டுபோக அரசு உத்திரவிட்டது, அந்த முடிவிலே எனக்கும் பங்கு உண்டு, நான் மறுக்க வில்லை. நானும் சொன்னேன். கொள்ளிடக்கரையில் 40 ரூபாய், ஆனல் புதுக்கோட்டையிலே 70 ரூபாய், அதே போன்று தஞ்சாவூரிலே 40 ரூபாய், ஆனல் சிதம்பரத்திலே 70 ரூபாய், திருச்சியிலே 70 ரூபாய் என்று நிலைமை இருந்தது. இந்த நிலையில் அங்கேயுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் கேட்பது நியாயமானதுதான். தமிழ்நாடு பூராவும் ஒரு மண்டலமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, தஞ்சையிலே ஒரு விலை, உற்பத்தி செய்கிற இடத்திலே ஒருவிலை, மற்ற இடங்களிலே வேறு விலை என்று—உணவு மண்டலத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நாம்—நம்முடைய ராஜ்யத்தை ஒரே உணவு மண்டலமாகத்தான் வைத்திருக்கவேண்டுமே தவிர கொள்முதல், விற்பனை எல்லாவற்றிலும் ஒரே உணவு மண்டலமாக வைத்துச் செயல்பட்டால்தான் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி இருக்காது. அது இல்லாமல் மேலெழுந்தவாரி யாக திருப்திப்படுத்துவதற்காகப் பேசி மார்க் வாங்கலாம் என்று நினைப்பது சரியல்ல.

நம்மிடம் உள்ள கணக்குக்கூட நமக்குத் தெரியாது. தஞ்சை மாவட் டத்திலே எவ்வளவு நெல் விளைந்தது, எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யப் பட்டது, எவ்வளவு விற்பனையானது, பாக்கி எவ்வளவு இருந்தது, சர்க்கார் தரப்பில் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யப்பட்டது? இதற்காக அனுமதி பெற்றவர்கள் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்தார்கள் என்ற கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்து நம்மை நாமே தற்காத்துக் கொள்வதற்கு நடவடிக் கைகள் எடுத்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்கள் எல்லாம் வந்திருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அப்படியே எல்லாம் கேரளத்திற்குப் போய்விட்டது என்று சொன்னார் கள், அதையெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. உள் நாட்டிலே நல்லமுறையிலே உஷார் நிலை இருக்க வேண்டும். நாகப்பட்டினத் திலே இருந்த எஸ்.பி. தேவாரம்தான் அங்கும் இருக்கிறார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் நல்லவர்கள், நாணயமானவர்கள், அவர்கள் அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே எவ்வளவு நெல் பாக்கி இருக்கிறது இன்னும் எவ்வளவு நெல் வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

இனிமேல் என்ன செய்யப்போகிறோம், நடந்துவிட்டது, இனிமேல் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும், இந்த விலையை இப்படியே விட்டுவிடப் போகிறோமா? இப்படியே இந்த விலைகொடுத்து வழக்க

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் நாட்டை விட்டுவிடப் போகிறோமா அல்லது இனிமேல் செய்யவேண்டியதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்து இதிலே அரசியல் கட்சி என்ற வேறுபாடுகள் பார்க்காது, மாற்றுக் கட்சியாக இருந்தாலும்சரி, ஆளுங் கட்சியாக இருந்தாலும்சரி, எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த வருஷம் சாகுபடி பிந்திவிட்டது. மேட்டூரில் தண்ணீர் தாமதமாகத்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி ஆகிய மூன்று மாதங்களுக்கும் மக்களுக்கு குறைந்த விலையில், குறைந்த விலையில் என்றல் நான் அசாத்தியமான குறைந்த விலையில் என்று சொல்ல வில்லை. கூடுமான வரையில் குறைந்த விலையில் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப் படாத அளவில் குறைந்த விலையில் அவர்கள் வாங்கி சாப்பிடக்கூடிய அளவில் கொடுப்பதற்கு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதைத்தான் இப்பொழுது பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டினுடைய உற்பத்தி என்ன? 67 லட்சம் டன் என்று சொல்லுகிறார்கள். 53 லட்சம் டன் அரிசியும், 14 லட்சம் டன் மற்ற தானியங்களும் உற்பத்தியாகிறது என்று கணக்கு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அடுத்து, அடுத்து வருகின்ற நிலையில் உஷார் தன்மை இருந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். உணவு இலாகாவில் உஷார் தன்மையில்லை, அதிகாரிகள் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்காமல் உட்பாகங்களைப் பார்ப்பதில்லை. இதனால் சர்க்கார் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களைக்கூட மக்கள் மறந்துவிட்டு ஆளுங்கட்சிக்கு எதிராக இருக்கக்கூடிய நிலைமை வந்து கொண்டிருக்கிறது. நெல் பூராவும் கேரளத்திற்குப் போனதாகச் சொல்வதை நான் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன். சிறிதளவு போய் இருக்கலாம். இது பூராவும் மற்ற ஜில்லாக்களில்தான் இருக்கும். தஞ்சை ஜில்லாவிலோ மற்ற, மற்ற ஜில்லாக்களிலே உள்ள வியாபாரிகளைப்பற்றிக் கேட்டால் தெரியும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள வியாபாரிகள் யார், யார் என்ற விவரங்களைக் கேட்டால் நான் சொல்வேன், கடந்த பத்து வருஷங்களாக அவர்கள் கொள்ளையடித்து இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுக்காக தாமோதரன் என்பவர் தலைமை தாங்கிக்கொண்டு, ஏதோ அவர்கள் சொல்கிறபடிதான் அரசாங்கம் நடக்க வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார் என்றுதான் நினைக்கிறேன். வியாபாரிகளில் நாணயஸ்தர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள், நான் கேட்கிறேன்.

கஷ்டப்பட்டு உழைக்கின்றான் விவசாயி, அவனுக்குக் கிடைப்பது 40 ரூபாய். இன்றைக்கு வெளியிலே 100 ரூபாய். இடையிலே இருக்கின்ற வியாபாரி 60 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான் என்றால் இது கொடிய பாவம் அல்லவா? கொடிய குற்றம் அல்லவா? நாற்பது ரூபாய்க்கு விற்ற நெல் 100 ரூபாய்க்கு விற்கிறது, இதற்கு யார் காரணம்? உணவுத்துறை பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கே வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். சென்ற பத்து வருஷத்திலே கோடிஸ்வரனானவன், பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்தவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதுபோல் வேறு

1974 ஆகஸ்ட் 16] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

ஒரு வேலையும் வேண்டாம், இந்த வருஷம் 100 மூட்டைகளை வாங்கி பூட்டிவைத்தால் போதும், சில மாதம் கழித்து வெளியே விற்றுவிடலாம் நல்ல லாபத்திற்கு. இது சோதாதனமான வியாபாரம், நாணயமான வியாபாரம் அல்ல, இது வியாபாரமே அல்ல என்றுகூடச் சொல்வேன். உணவுப் பொருட்களை வைத்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்றவர்களைத் தடை செய்யுங்கள். உங்களுக்குத் துணையாக நாங்கள் இருக்கிறோம். அதனால் உங்கள் ஆட்சி பாதிக்கப்பட்டாலும் பரவாயில்லை, வெளியே போய் இருக்கிற நெல் எவ்வளவு என்று நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நான் 40 ரூபாய்க்கு 10, 12, மூட்டைகள் விற்றிருக்கிறேன். எனக்கு 5 எக்கரா இருக்கிறது. சாப்பாட்டிற்குப் போக 15 மூட்டைகளை விற்கலாம். நான் 38 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்று விற்றேன். இன்றைக்கு 100 ரூபாய் அளவிற்கு விலையேறியிருக்கிறது. இந்த 15 மூட்டைகளுக்கு சுமார் 600 ரூபாய் எனக்குப் போய் விட்டது. என் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், துணிவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், வியாபாரிகளின் தாலா டிற்கு நீங்கள் தூங்க ஆரம்பித்தீர்களேயானால் அவர்கள் இன்னும் அதிக அளவில் தோன்றிவிடுவார்கள். சர்க்காரைக் கவிழ்க்கின்ற ஐந்தாம் படையாக வர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் செய்த அட்டூழியங்கள்தான் இன்று நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய அளவில் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாக சர்வக்கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டுங்கள், எல்லாத் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு இன்றைக்குள்ள நிலைமைகளை சாங்கோபாங்கமாக மனம் விட்டு விவாதியுங்கள். என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விவாதித்து முடிவுகளைச் செய்ய நாங்கள் நிச்சயமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு ஒன்றிய மட்டத்திலேயும் ஒன்றியத் தலைவர்கள், பிரதேச எம்.எல்.ஏக்கள், சிவில் சப்ளை ஆபீசர்களைக் கொண்ட—சர்வ கட்சி கமிட்டி என்று சொல்ல மாட்டேன்—காரிய சாத்தியமான ஒரு கமிட்டியை போட்டு நல்ல முடிவைக் காணலாம். வருகின்ற 4 மாதங்களில் விலையேறுமல், மக்கள் கண்ணீர் சிந்தாமல் இருப்பதற்கு என் னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 6 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அரிசியின் விலை ரூ. 4 என்றால் தஞ்சை ஜில்லாவிலே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கப்படும். அதனால், வேலை செய்யும் சக்தி குறையும். இது சாகுபடியைப் பாதிக்கும். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, வரப்போகும் நான்கு மாதங்களில் எப்படியாவது இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க, அம்மையார் அவர்கள் கூறியதைப் போல பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு ஈடுபட்டால் நல்லமுறையில் செய்ய முடியுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 16

கள்ள மார்க்கெட், பதுக்கி வைப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், நேற்றுகூட முதலமைச்சரவர்கள் எலியைப் பிடிப்பதைப் போல் பிடிக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான அவர்களது சாதுர்யத்தை மெச்சுகிறேன். அதோடு அவரை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன் அவர்கள் எலிகள் அல்ல, கூடுகளுள் அடங்காத பெருச்சாளிகள் அவர்கள், ரொம்பவும் வளர்ந்து பெருத்திருப்பவர்கள். கூடையும் தூக்கிக் கொண்டு போவார்கள். நான பணிவோடு தெரிவித்துகொள்ள விரும்புகிறேன். பொறுப்பில்லாமல் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்காமல், உணவுத்துறை உஷார் தன்மையில் குறைந்திருக்கிறது என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டுகோள் விடுத்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, when I begin to speak on the no-confidence motion moved by the hon. Member Thiru Marimuthu, I frankly admit that this motion will fail due to the brute majority of the ruling party. However, I earnestly hope that this Government will seriously consider our suggestions.

As already stated by our Friend, the no-confidence motion has been brought forward mainly due to the unprecedented rise in price of rice. There are so many reasons for this rise in price. But at the same time there is no scarcity. According to the statement given by the Government, we are having surplus stocks. But at the same time we are not in a position to distribute the foodgrains properly to the people. There is something wrong in the distribution. That is why our Government has now taken the food trade and that is the only reason why the Government has failed. I can give examples.

Of course, the Government and the Minister may have good intention of supplying foodgrains to the people. But the man appointed for the job is not interested in the people. For example, in certain co-operative societies there is black-marketing. There will be a long queue before the society. There is a technique which these people adopt. The Hon. Minister may not be aware of it. They say they will issue rice from 10 a.m. and it will go on from 10 a.m. to 1 p.m. They will issue for about 10 or 15 cards. Then they will close and say it is lunch time. Then they open at 3 p.m. and issue rice from 3 p.m. to 5 p.m. This time again it will be 15 cards or 25 cards and all the rest of the

people in the queue will be asked to come 'to-morrow'. By this the Government is becoming unpopular. The Hon. Minister is not aware of all this. People get disgusted and they decide 'let us purchase in open market'. Therefore, I warn this Government. I warn this Government for, I know the good intentions of the Government. But their intention is not properly implemented. This is because of the malpractices of the Government officers and because of them all this scarcity has come.

At the same time, there are also hoarders. Every licence holder should give a declaration saying 'I am having so much stock'. If it is done honestly, there will not be any difficulty in finding out the stock. But the black-marketeers are holding a lot of stock. What is the officer doing? These officers will simply go and harass the poor ryot; they will not touch the big people. That is what is happening in the entire State. Because of this, the Government is getting unpopular. Because of the co-operative societies and mal-distribution done by them, the Government is unpopular.

Even in the matter of distribution of sugar there is trouble.

Take for instance kerosene. There also there is difficulty. Kerosene is not given in any society to the villagers. The people are disgusted with this Government because of this. The Hon. Minister said, 'I will arrange supply to villages'. But for half a kilo of sugar, is it possible for the poor villager to forego one day's work and get just half a kilo sugar? For argument's sake, it can be said 'we have distributed sugar to villagers'. But is it practicable? For policy's sake, it may be good; it may be good for a manifesto and for publication of pamphlets. But, the people are suffering. That is all. This is what is actually happening in rural parts.

Coming to the other things, let us take the licensing policy. Why should Government take this? If people take the licence and do wrong, take firm action against them. Our party has always been for free trade. Government once adopted de-control and the people were very happy. Because of the bad policy of the Government, there is trouble. I can boldly say all this scarcity and difficulty is prevailing because of the bad policy of the Government.

[Thiru B. Venkataswamy] [1974 ஆகஸ்ட் 16

Coming to the other points, let us take the check-posts. Really, they are horrible. Once the Hon. Minister Pa. Oo. Shanmugam made a surprise visit in our constituency. That man would not leave even the Hon. Minister without money. That is what is happening. Nobady will be left out unless he gives money. I know the Government is strict. When we ask they say Government has put a good officer there. But I know instances where the officer in the check-post gives information to the smuggler that at such and such a time he would be at the check-post and the lorries of the smuggler could come then. If we ask the Collector, he says that he has posted a good man there. That same officer sends information to the black-marketeer and smuggler to send his lorries at a particular time when the officer himself would be at the check-post. I can say boldly that the practice brings down the popularity of the Government. If the officers who have to guard against wrongs, are doing like this, who will protect us? God alone will have to protect us.

[பிற்பகல் 1-00]

When we give information, the Government should see that something concrete is done. The Government should see that such officers are not posted in check-posts. I do not know what sort of officers should be posted there. The Government should see that such things do not take place and such practices are not adopted.

I, therefore, request the Government in this connection to take ruthless steps to punish the black-marketeers, hoarders and also officers of this type. That will be the only remedy for this. What is the reason for us to suffer when we are having surplus production? It is because of the wrong policies that we are all suffering. I am sure the Hon. Minister will take note of this to see that foodgrains are made available to people easily.

Coming to inflation, I can say that is the devil behind the phenomenal increase in price of essential commodities throughou the country. That is what has been accepted by all the eminen economists. Inflation is due to the deficit financing policy adopte

1974 ஆகஸ்ட் 16] [Thiru. B. Venkataswamy]

by the Central Government.It has resulted in printing and circulation of thousands of crores of rupees excessively in the country. I have no doubt in my mind * and my party has already had the pride of warning the Central Government.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, it would be better that the hon. Member refrains from using expressions such as * * * * It is not a happy expression. I want that this should not go into records.

MR. DEPUTY SPEAKER : Such harsh words may be avoided in future in the discussions. The words * * * will be removed from the official records of the proceedings.

THIRU B. VENKATASWAMY : Then we can change it as printing more money. Our party have the pride of warning the Central Government a decade ago. We will have to take into consideration what are the difficulties and problems that we are facing to-day.

Coming to the agriculturists, I would like to point out that the Government has issued a Government Order. According to that Government Order the agriculturists can have six months' stocks in their houses. I have already represented this matter to the Hon. Chief Minister. In Dharmapuri district, we are having only one crop in a particular year and it would be very difficult for the agriculturists to keep six months' stock of foodgrains in their houses. We have to keep at least one year's stock with us. The foodgrains are given in kind to the labourers, because the labourers prefer their wages in kind. Therefore, actually we have to give their wages in the form of ragi, cumbu or paddy. The agriculturists must be allowed to keep one year's stock with them wherever necessary. I request the Hon. Minister for Food to seriously consider the point and see that this kind of facility is given to the poor agriculturists. Those who are producing the grains should be

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் இணங்க அகற்றப்பட்டது.

given some incentive. Otherwise, they will stop production of foodgrains. I, therefore, warn this Government and also request to carefully study the point of allowing the agriculturists to keep one year's stock of foodgrains with them.

As regards subsidy, I am very sorry to say that in the year of 1974 we have to give subsidy to foodgrains due to economic depression in the State. I, therefore, request the Government to give more incentive to the producers. If you want to bring down the prices, there is only one way left out.

Now most of the scientists are going abroad and settling there. We should give more incentive to the scientists and their services should be utilised for producing more food articles. In smaller areas, more quantity of foodgrains are produced. Previously we were able to produce 10 to 15 bags per acre, now we are able to produce 40 to 50 bags per acre. Like that, the Government should take steps to adopt advanced scientific methods by giving more incentive to the scientists, to increase the production, and to reduce the production cost. Then only we will be in a position to do something good to the people. Now the people are at the burning point. They are not in a position to get rice at cheaper rate. Whether it is D.M.K. or Indira Congress, they want food. I request the Government to take economic and constructive steps and methods without having party feelings.

I warn this Government with a heavy heart that if you continue this wrong policy without adopting methods to improve the position of agriculturists, the whole country will become Indonesia. During the period of President Sukarno, the people took a bag of rubia for one meal. I am sure the Government will take into consideration the suggestions made by opposition parties. The opposition is not always opposite to you. We are giving some good advice Please take this good advice and see something good is done to the Nation. Thank you, Sir.